

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2017/2401 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 12. decembra 2017

o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Listinjenje je pomemben sestavni del dobro delujočih finančnih trgov v obsegu, v katerem prispeva k razpršenosti virov financiranja in tveganja kreditnih institucij in investicijskih podjetji (v nadaljnjem besedilu skupaj: institucije) ter sproščanju regulativnega kapitala, ki se nato lahko prerazporeja za podporo nadaljnjemu posojanju, zlasti financiranju realnega gospodarstva. Poleg tega listinjenje institucijam in drugim udeležencem na trgu prinaša dodatne možnosti za naložbe, kar omogoča razpršitev portfeljev in olajšuje tok financiranja za podjetja in posameznike tako znotraj držav članic kot čezmejno po vsej Uniji. Vendar je treba te koristi pretehtati glede na njihove potencialne stroške in tveganja, vključno z njihovim učinkom na finančno stabilnost. Kot je pokazala prva faza finančne krize, ki se je začela poleti 2007, so nepreudarne prakse na trgih listinjenja resno ogrozile celovitost finančnega sistema, in sicer zaradi prekomernih finančnih vzvodov, nepreglednih in zapletenih struktur, ki so oteževale določanje cen, mehničnega zanašanja na zunanje bonitetne ocene ter neuskkljenih interesov investitorjev in originatorjev (t. i. „agencijska tveganja“).
- (2) V zadnjih letih je obseg izdaj listinjenja v Uniji še vedno nižji od najvišje ravni iz obdobja pred krizo, za kar obstaja več razlogov, med katerimi je tudi slab sloves, ki običajno spremlja takšne posle. Da se prepreči ponovitev okoliščin, ki so sprožile finančno krizo, bi morala oživitvev trgov listinjenja temeljiti na trdnih in preudarnih tržnih praksah. V ta namen Uredba (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ določa bistvene elemente krovnega okvira za listinjenje, ki vključujejo merila za opredelitev enostavnega, preglednega in standardiziranega listinjenja (v nadaljnjem besedilu: listinjenje STS) ter sistem nadzora za spremljanje pravilne uporabe teh meril s strani originatorjev, sponzorjev, izdajateljev in institucionalnih investitorjev. Poleg tega navedena uredba določa sklop skupnih zahtev glede zadržanja tveganja, skrbnega pregleda in razkritja za vse sektorje finančnih storitev.

⁽¹⁾ UL C 219, 17.6.2016, str. 2.

⁽²⁾ UL C 82, 3.3.2016, str. 1.

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 26. oktobra 2017 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 20. novembra 2017.

⁽⁴⁾ Uredba (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o določitvi skupnih pravil za listinjenje in vzpostavitev evropskega okvira za enostavno, pregledno in standardizirano listinjenje ter o spremembah direktiv 2009/65/ES, 2009/138/ES in 2011/61/EU ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 648/2012 (UL L 347, 28.12.2017, str. 35).

- (3) V skladu s cilji Uredbe (EU) 2017/2402 bi bilo treba regulativne kapitalske zahteve, določene v Uredbi (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ za institucije v vlogi originatorjev, sponzorjev ali investitorjev v listinjenju, spremeniti, da se ustrezno upoštevajo posebne značilnosti listinjenja STS, če tako listinjenje izpolnjuje tudi dodatne zahteve iz te uredbe, ter da se odpravijo pomanjkljivosti, ki so postale očitne med finančno krizo, in sicer mehanično zanašanje na zunanje bonitetne ocene, prenizke uteži tveganja za visoko ocenjene tranše listinjenja ter, obratno, previsoke uteži tveganja za nizko ocenjene tranše, kot tudi nezadostno upoštevanje tveganj. Baselski odbor za bančni nadzor je 11. decembra 2014 objavil dokument z naslovom Revisions to the securitisation framework (v nadaljnjem besedilu: spremenjeni baselski okvir), v katerem je predlagal različne spremembe regulativnih kapitalskih standardov za listinjenje, namenjene posebej odpravi navedenih pomanjkljivosti. Isti odbor je 11. julija 2016 objavil posodobljen standard za regulativno kapitalsko obravnavo izpostavljenosti v listinjenju, ki zajema regulativno kapitalsko obravnavo za „enostavno, pregledno in primerljivo“ listinjenje. Ta standard spreminja spremenjeni baselski okvir. Spremembe Uredbe (EU) št. 575/2013 bi morale upoštevati določbe o spremembah iz spremenjenega baselskega okvira.
- (4) Za izračun kapitalskih zahtev za pozicije v listinjenju v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 bi morale vse institucije uporabljati enake metode. Kot prvi korak in da se odpravijo vse oblike mehničnega zanašanja na zunanje bonitetne ocene, bi morala institucija uporabiti lastne izračune regulativnih kapitalskih zahtev, če ima dovoljenje za uporabo pristopa na osnovi notranjih bonitetnih ocen (v nadaljnjem besedilu: pristop IRB) za izpostavljenosti iste vrste, kot so osnovne izpostavljenosti v listinjenju, in lahko izračuna regulativne kapitalske zahteve za osnovne izpostavljenosti, kot da te ne bi bile listinjene (v nadaljnjem besedilu: K_{irb}), v vsakem primeru z uporabo nekaterih vnaprej določenih vhodnih podatkov (v nadaljnjem besedilu: pristop IRB za listinjenje oziroma SEC-IRBA). Institucijam, ki za svoje pozicije v danem listinjenju ne smejo uporabljati SEC-IRBA, bi moral biti nato na voljo standardizirani pristop za listinjenje (v nadaljnjem besedilu: SEC-SA). SEC-SA bi moral temeljiti na formuli, ki kot vhodni podatek uporablja kapitalske zahteve, ki bi se izračunale v skladu s standardiziranim pristopom za kreditno tveganje za osnovne izpostavljenosti, kot če te ne bi bile listinjene (v nadaljnjem besedilu: K_{SA}). Kadar prva dva pristopa nista na voljo, bi morale institucije imeti možnost, da uporabijo pristop za listinjenje na osnovi zunanjih bonitetnih ocen (v nadaljnjem besedilu: SEC-ERBA). V okviru SEC-ERBA bi bilo treba kapitalske zahteve dodeliti tranšam listinjenja na podlagi njihove zunanje bonitetne ocene. Vendar bi morale institucije kot alternativo vedno uporabiti SEC-ERBA, če SEC-IRBA ni na voljo za nekatere nizko- in srednje visoko ocenjene tranše listinjenja STS, opredeljene z uporabo ustreznih parametrov. Za listinjenje, ki ni STS, bi bilo treba uporabo SEC-SA po SEC-IRBA dodatno omejiti. Poleg tega bi morali pristojni organi imeti možnost prepovedati uporabo SEC-SA, če z njim ni mogoče zadostno obvladovati tveganj, ki jih listinjenje pomeni za solventnost institucije ali za finančno stabilnost. Če so uradno obvestile pristojni organ, bi morale biti institucijam dovoljeno, da uporabljajo SEC-ERBA za vsa ocenjena listinjenja, ki jih imajo, če ne morejo uporabiti SEC-IRBA.
- (5) Agencijska in modelska tveganja so pri listinjenju bolj prisotna kot pri drugih finančnih sredstvih, kar povzroča določeno stopnjo negotovosti pri izračunu kapitalskih zahtev za listinjenje tudi po upoštevanju vseh ustreznih dejavnikov tveganja. Da bi bila ta tveganja ustrezno zajeta, bi bilo treba Uredbo (EU) št. 575/2013 spremeniti tako, da se določi najnižja spodnja meja uteži tveganja v višini 15 % za vse pozicije v listinjenju. Ker pa je relistinjenje bolj zapleteno in tvegano, so v skladu z Uredbo (EU) 2017/2402 dovoljene le nekatere oblike relistinjenja. Poleg tega bi bilo treba za pozicije v relistinjenju določiti bolj konzervativen izračun regulativnega kapitala in spodnjo mejo uteži tveganja v višini 100 %.
- (6) Od institucije se ne bi smelo zahtevati, da za nadrejeno pozicijo uporabi višjo utež tveganja od tiste, ki bi se uporabljala, če bi imele neposredno v lasti osnovne izpostavljenosti, s čimer bi se upošteval učinek kreditne izboljšave, ki jo nadrejene pozicije prejmejo od podrejenih tranš v strukturi listinjenja. Uredba (EU) št. 575/2013 bi morala zato predvideti pristop vpogleda, v skladu s katerim bi bilo treba nadrejeni poziciji v listinjenju dodeliti najvišjo utež tveganja, enako z izpostavljenostjo tehtani povprečni uteži tveganja, ki se uporablja za osnovne izpostavljenosti, tak pristop pa bi moral biti pod določenimi pogoji na voljo ne glede na to, ali je zadevna pozicija ocenjena ali ne in ne glede to, kateri pristop se uporablja za osnovno skupino (standardizirani pristop ali pristop IRB).

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

- (7) V veljavnem okviru je predvidena splošna zgornja meja za najvišje zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za institucije, ki lahko izračunajo kapitalske zahteve za osnovne izpostavljenosti v skladu s pristopom IRB, kot da navedene izpostavljenosti ne bi bile listinjene (K_{IRB}). V obsegu, v katerem proces listinjenja zmanjšuje tveganje, povezano z osnovnimi izpostavljenostmi, bi morala biti ta zgornja meja na voljo za vse institucije v vlogi originatorjev in sponzorjev, ne glede na pristop, ki ga uporabljajo za izračun regulativnih kapitalskih zahtev za pozicije v listinjenju.
- (8) Kot je poudaril Evropski nadzorni organ (Evropski bančni organ) (EBA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ v svojem poročilu o kvalificiranem listinjenju iz julija 2015, empirični dokazi o neplačilih in izgubah kažejo, da je bilo listinjenje STS med finančno krizo uspešnejše kot druge vrste listinjenj, kar kaže, da uporaba enostavnih in preglednih struktur ter zanesljivih praks izvrševanja pri listinjenju STS povzroča manjša kreditna, operativna in agencijska tveganja. Zato je primerno spremeniti Uredbo (EU) št. 575/2013, da se za listinjenja STS – če to izpolnjuje tudi dodatne zahteve za zmanjšanje tveganja – določi umeritev, ki bo ustrezno upoštevala tveganja, na način, ki ga je v navedenem poročilu priporočil EBA in ki vključuje zlasti nižjo spodnjo mejo uteži tveganja za nadrejene pozicije v višini 10 %.
- (9) Manj strožje kapitalske zahteve, ki veljajo za listinjenje STS, bi morale biti omejene na listinjenje, pri katerem se lastništvo osnovnih izpostavljenosti prenese na subjekt s posebnim namenom pri listinjenju ali SSPE (v nadaljnjem besedilu: tradicionalno listinjenje). Vendar bi morale biti institucijam, ki zadržijo nadrejene pozicije v sintetičnem listinjenju, zavarovanem z osnovno skupino kreditov malim in srednjim podjetjem (MSP), dovoljeno tudi, da za te pozicije uporabijo nižje kapitalske zahteve, ki so na voljo za listinjenje STS, kadar se v skladu z določenimi strogimi merili šteje, da gre za posle visoke kakovosti, tudi kar zadeva primerne investitorje. Zlasti bi morali za takšno podskupino sintetičnih listinjenj jamčiti ali posredno jamčiti bodisi enota centralne ravni države ali centralna banka države članice bodisi promocijski subjekt bodisi institucionalni investitor, pod pogojem, da je jamstvo ali posredno jamstvo, ki ga zagotavlja slednji, v celoti zavarovano z bančnimi vlogami pri institucijah v vlogi originatorjev. Ugodnejša regulativna kapitalska obravnava za listinjenje STS, ki bi bila na voljo za te posle v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013, ne posega v skladnost z okvirom Unije za državne pomoči, kot je opredeljen v Direktivi 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾.
- (10) Za harmonizacijo nadzorniških praks v vsej Uniji bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), ob upoštevanju poročila EBA, sprejme akte glede podrobnejše opredelitve pogojev prenosa kreditnega tveganja na tretje osebe, pojma sorazmernega prenosa kreditnega tveganja na tretje osebe in zahtev glede ocene pristojnih organov glede prenosa kreditnega tveganja, tako glede tradicionalnih kot sintetičnih listinjenj. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje ⁽³⁾. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njihovi strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.
- (11) Tehnični standardi v zvezi s finančnimi storitvami bi morali zagotoviti ustrezno varstvo investitorjev in potrošnikov po vsej Uniji. Učinkovito in ustrezno bi bilo, da se EBA kot visoko specializiranemu organu zaupa priprava osnutkov regulativnih tehničnih standardov, ki ne vključujejo odločitev politike, da se ti osnutki predložijo Komisiji.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

⁽²⁾ Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

⁽³⁾ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

- (12) Na Komisijo bi bilo treba prenesti pooblastilo za sprejemanje regulativnih tehničnih standardov, ki jih pripravi EBA, v katerih opredeli ustrezno konzervativno metodo za merjenje zneska nečrpanega dela okvirnega likvidnostnega kredita kot predujema v okviru izračuna vrednosti izpostavljenosti listinjenja ter pogoje pod katerimi institucijam lahko izračunajo K_{IRB} za skupine osnovnih izpostavljenosti listinjenja, kot na primer za odkupljene denarne terjatve. Komisija bi morala te osnutke regulativnih tehničnih standardov sprejeti z delegiranimi akti na podlagi člena 290 PDEU in v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.
- (13) Pri ostalih regulativnih kapitalskih zahtevah za listinjenje iz Uredbe (EU) št. 575/2013 bi bilo treba vnesti le bistvene spremembe, kolikor je to potrebno, da se upoštevajo nova hierarhija pristopov in posebne določbe za listinjenje STS. Zlasti pri določbah o priznavanju prenosa pomembnega deleža tveganja in zahtevah glede zunanjih bonitetnih ocen bi bilo treba tudi v prihodnje uporabljati na splošno enake pogoje, kot veljajo zdaj. Vendar bi bilo treba del pet Uredbe (EU) št. 575/2013 v celoti črtati, razen zahteve, da morajo institucije, pri katerih se ugotovijo kršitve določb poglavja 2 Uredbe (EU) 2017/2402, uporabljati dodatne uteži tveganja.
- (14) Primerno je, da se spremembe Uredbe (EU) št. 575/2013, določene v tej uredbi, uporabljajo za vse pozicije v listinjenju, ki jih imajo institucije. Vendar bi bilo treba institucijam, da se čim bolj omejijo prehodni stroški ter omogoči gladek prehod na nov okvir, dovoliti uporabo prejšnjega okvira do 31. decembra 2019, in sicer ustrezne določbe Uredbe (EU) št. 575/2013, ki so se uporabljale pred datumom začetka uporabe te uredbe za vse nepopravnane pozicije v listinjenju, ki so jih imele na datum začetka uporabe te uredbe –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Sprememba Uredbe (EU) št. 575/2013

Uredba (EU) št. 575/2013 se spremeni:

(1) člen 4(1) se spremeni:

(a) točki (13) in (14) se nadomestita z naslednjim:

„(13) ‚originator‘ pomeni originatorja, kot je opredeljen v točki (3) člena 2 Uredbe (EU) 2017/2402 (*);

(14) ‚sponzor‘ pomeni sponzorja, kot je opredeljen v točki (5) člena 2 Uredbe (EU) 2017/2402;”

(*) Uredba (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o določitvi splošnega okvira za listinjenje in o vzpostavitvi posebnega okvira za enostavno, pregledno in standardizirano listinjenje ter o spremembah direktiv 2009/65/ES, 2009/138/ES in 2011/61/EU ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 648/2012 (UL L 347, 28.12.2017, str. 35).“;

(b) vstavi se naslednja točka:

„(14a) ‚prvotni kreditodajalec‘ pomeni prvotnega kreditodajalca, kot je opredeljen v točki (20) člena 2 Uredbe (EU) 2017/2402;“;

(c) točke (61), (62) in (63) se nadomestijo z naslednjim:

„(61) ‚listinjenje‘ pomeni listinjenje, kot je opredeljeno v točki (1) člena 2 Uredbe (EU) 2017/2402;

(62) ‚pozicija v listinjenju‘ pomeni pozicijo v listinjenju, kot je opredeljena v točki (19) člena 2 Uredbe (EU) 2017/2402;

(63) ‚relistinjenje‘ pomeni relistinjenje, kot je opredeljeno v točki (4) člena 2 Uredbe (EU) 2017/2402;“;

(d) točki (66) in (67) se nadomestita z naslednjim:

„(66) ‚subjekt s posebnim namenom pri listinjenju‘ ali ‚SSPE‘ pomeni subjekt s posebnim namenom pri listinjenju ali SSPE, kot je opredeljen v točki (2) člena 2 Uredbe (EU) 2017/2402;

(67) ‚tranša‘ pomeni tranšo, kot je opredeljena v točki (6) člena 2 Uredbe (EU) 2017/2402;“;

(e) doda se naslednja točka:

„(129) ‚serviser‘ pomeni serviserja kot je opredeljen v točki (13) člena 2 Uredbe (EU) 2017/2402.“;

(2) v točki (k) člena 36(1) se točka (ii) nadomesti z naslednjim:

„(ii) pozicije v listinjenju v skladu s točko (b) člena 244(1), točko (b) člena 245(1) in členom 253;“;

(3) člen 109 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 109

Obravnavanje pozicij v listinjenju

Institucije izračunajo znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za pozicijo, ki jo imajo v listinjenju, v skladu s poglavjem 5.“;

(4) v členu 134 se odstavek 6 nadomesti z naslednjim:

„6. Kadar institucija nastopa kot dajalec kreditnega zavarovanja za več izpostavljenosti pod pogojem, da neplačilo n-te izmed zavarovanih izpostavljenosti povzroči plačilo in da se s tem kreditnim dogodkom prekine pogodba, se uteži tveganja za izpostavljenosti, ki jih vsebuje košara izpostavljenosti, razen izpostavljenosti n-1, seštejejo do največ 1 250 % in pomnožijo z nominalnim zneskom zavarovanja, ki ga zagotavlja kreditni izvedeni finančni instrument, da se pridobi znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti. Izpostavljenosti n-1, ki se izključijo iz seštevka, se določijo tako, da vključujejo tiste izpostavljenosti, od katerih vsaka povzroča nižji znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti, kot je znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti katere koli izpostavljenosti, ki je vključena v seštevke.“;

(5) v členu 142(1) se črta točka (8);

(6) v členu 153 se odstavek 7 in 8 nadomestita z naslednjim:

„7. Za odkupljene denarne terjatve do podjetij lahko kupec denarnih terjatev ali upravičenec do zavarovanja s premoženjem ali delnih jamstev vračljive popuste pri odkupni ceni, zavarovanja s premoženjem ali delna jamstva, ki zagotavljajo varovanje pred prvo izgubo v primeru izgube iz naslova neplačil, izgube iz naslova zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev ali obojega, obravnava kot varovanje pred prvo izgubo v skladu s pododdelkoma 2 in 3 oddelka 3 poglavja 5. Prodajalec, ki ponuja vračljiv popust pri odkupni ceni, in dajalec zavarovanja s premoženjem ali delnih jamstev obravnava te popuste, zavarovanja ali jamstva kot izpostavljenost do pozicije prve izgube v skladu s pododdelkoma 2 in 3 oddelka 3 poglavja 5.

8. Kadar institucija nastopa kot dajalec kreditnega zavarovanja za več izpostavljenosti pod pogojem, da neplačilo n-te izmed zavarovanih izpostavljenosti povzroči plačilo in da se s tem kreditnim dogodkom prekine pogodba, se uteži tveganja za izpostavljenosti, ki jih vsebuje košara izpostavljenosti, razen izpostavljenosti n-1, seštejejo, če vsota zneska pričakovanih izgub, pomnoženih z 12,5, in zneska tveganju prilagojenih izpostavljenosti ne presega nominalnega zneska zavarovanja, ki ga zagotavlja kreditni izvedeni finančni instrument, pomnožen z 12,5. Izpostavljenosti n-1, ki se izključijo iz seštevka, se določijo tako, da vključujejo tiste izpostavljenosti, od katerih vsaka povzroča nižji znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti, kot je znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti katere koli izpostavljenosti, ki je vključena v seštevke. Za pozicije v košarici, za katere institucija ne more določiti uteži tveganja v skladu s pristopom IRB, se uporabi utež tveganja 1 250 %.“;

(7) v členu 154 se odstavek 6 nadomesti z naslednjim:

„6. Za odkupljene denarne terjatve iz naslova izpostavljenosti na drobno lahko kupec denarnih terjatev ali upravičenec do zavarovanja s premoženjem ali delnih jamstev vračljive popuste pri odkupni ceni, zavarovanja s premoženjem ali delna jamstva, ki zagotavljajo varovanje pred prvo izgubo v primeru izgube iz naslova neplačil, izgube iz naslova zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev ali obojega, obravnava kot varovanje pred prvo izgubo v skladu s pododdelkoma 2 in 3 oddelka 3 poglavja 5. Prodajalec, ki ponuja vračljiv popust pri odkupni ceni, in dajalec zavarovanja s premoženjem ali delnega jamstva obravnava te popuste, zavarovanja ali jamstva kot izpostavljenost do pozicije prve izgube v skladu s pododdelkoma 2 in 3 oddelka 3 poglavja 5.“;

(8) v členu 197(1) se točka (h) nadomesti z naslednjim:

„(h) pozicije v listinjenju, ki niso pozicije v relistinjenju in za katere se uporabi utež tveganja v višini 100 % ali manj v skladu s členi 261 do 264;“;

(9) poglavje 5 naslova II dela 3 se nadomesti z naslednjim:

„POGLAVJE 5

Listinjenje

Oddelek 1

Opredelitev pojmov in merila za enostavno, pregledno in standardizirano listinjenje

Člen 242

Opredelitev pojmov

V tem poglavju se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) ‚vgrajena nakupna opcija‘ pomeni pogodbeno možnost, ki originatorju daje pravico, da odpokliče pozicije v listinjenju pred odplačilom vseh listinjenih izpostavljenosti, bodisi s ponovnim odkupom osnovnih izpostavljenosti, ki ostanejo v skupini v primeru tradicionalnih listinjenj, ali s prekinitvijo kreditnega zavarovanja v primeru sintetičnih listinjenj, v obeh primerih pa, če znesek neporavnanih izpostavljenosti pade na ali pod vnaprej določeno raven;
- (2) ‚kupon za obresti, ki izboljšuje kreditno kakovost‘ pomeni aktivno bilančno postavko, ki predstavlja vrednotenje denarnih tokov, povezanih s prihodki iz naslova prihodnjih marž, in je podrejena tranša v listinjenju;
- (3) ‚okvirni likvidnostni kredit‘ pomeni okvirni likvidnostni kredit, kot je opredeljen v točki (14) člena 2 Uredbe (EU) 2017/2402;
- (4) ‚neocenjena pozicija‘ pomeni pozicijo v listinjenju, ki nima primerne bonitetne ocene v skladu z oddelkom 4;
- (5) ‚ocenjena pozicija‘ pomeni pozicijo v listinjenju, ki ima primerno bonitetno oceno v skladu z oddelkom 4;
- (6) ‚nadrejena pozicija v listinjenju‘ pomeni pozicijo, krito ali zavarovano s prvo terjatvijo do vseh osnovnih izpostavljenosti, pri čemer se v ta namen ne upoštevajo zneski, nastali na osnovi obrestnih ali valutnih izvedenih finančnih instrumentov, nadomestil ali drugih podobnih plačil, in ne glede na morebitne razlike v zapadlosti v primerjavi z eno ali več nadrejenimi tranšami, s katerimi ta pozicija sorazmerno deli izgube;
- (7) ‚skupina, za katero se uporablja pristop IRB‘ pomeni skupino osnovnih izpostavljenosti, ki spada v kategorijo, za katero ima institucija dovoljenje za uporabo pristopa IRB in lahko izračuna zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s poglavjem 3 za vse navedene izpostavljenosti;
- (8) ‚mešana skupina‘ pomeni skupino osnovnih izpostavljenosti, ki spada v kategorijo, za katero ima institucija dovoljenje za uporabo pristopa IRB in lahko izračuna zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s poglavjem 3 za nekatere izpostavljenosti, vendar ne za vse;
- (9) ‚presežno zavarovanje s premoženjem‘ pomeni kakršno koli obliko kreditne izboljšave, na podlagi katere je upoštevana vrednost osnovnih izpostavljenosti višja od vrednosti pozicij v listinjenju;
- (10) ‚enostavno, pregledno in standardizirano listinjenje‘ ali ‚listinjenje STS‘ pomeni listinjenje, ki izpolnjuje zahteve iz člena 18 Uredbe (EU) 2017/2402;
- (11) ‚program komercialnih zapisov s premoženjskim kritjem‘ ali ‚program ABCP‘ pomeni program komercialnih zapisov s premoženjskim kritjem ali program ABCP, kot je opredeljen v točki (7) člena 2 Uredbe (EU) 2017/2402;
- (12) ‚posel v programu komercialnih zapisov s premoženjskim kritjem‘ ali ‚posel ABCP‘ pomeni posel komercialnih zapisov s premoženjskim kritjem ali posel ABCP, kot je opredeljen v točki (8) člena 2 Uredbe (EU) 2017/2402;
- (13) ‚tradicionalno listinjenje‘ pomeni tradicionalno listinjenje, kot je opredeljeno v točki (9) člena 2 Uredbe (EU) 2017/2402;

- (14) ‚sintetično listinjenje‘ pomeni sintetično listinjenje, kot je opredeljeno v točki (10) člena 2 Uredbe (EU) 2017/2402;
- (15) ‚obnavljajoča se izpostavljenost‘ pomeni obnavljajočo se izpostavljenost, kot je opredeljena v točki (15) člena 2 Uredbe (EU) 2017/2402;
- (16) ‚določba o predčasnem odplačilu‘ pomeni določbo o predčasnem odplačilu, kot je opredeljena v točki (17) člena 2 Uredbe (EU) 2017/2402;
- (17) ‚tranša prve izgube‘ pomeni tranšo prve izgube kot je opredeljena v točki (18) člena 2 Uredbe (EU) 2017/2402;
- (18) ‚vmesna pozicija v listinjenju‘ pomeni pozicijo v listinjenju, ki je podrejena nadrejeni poziciji v listinjenju in nadrejena tranši prve izgube, zanjo pa se v skladu s pododdelkoma 2 in 3 oddelka 3 uporablja utež tveganja, nižja od 1 250 % in višja od 25 %;
- (19) ‚promocijski subjekt‘ pomeni vsako podjetje ali subjekt, ustanovljen s strani enote centralne, regionalne ali lokalne ravni države članice, ki odobri promocijska posojila ali promocijska jamstva in katerega glavni cilj ni ustvarjanje dobička ali čim večje povečanje tržnega deleža, temveč spodbujanje ciljev javne politike teh enot, pod pogojem, da slednje v skladu s pravili o državni pomoči ščitijo ekonomske temelje podjetja ali subjekta in ohranjajo njegovo sposobnost delovanja v času njegovega obstoja oziroma da za vsaj 90 % prvotnega kapitala ali sredstev ali za promocijsko posojilo, ki ga podjetje ali subjekt odobri, neposredno ali posredno jamči zadevna enota centralne, regionalne ali lokalne ravni države članice.

Člen 243

Merila za listinjenje STS, ki izpolnjuje pogoje za diferencirano kapitalsko obravnavo

1. Pozicije v programu ABCP ali posli ABCP, ki štejejo za pozicije v listinjenju STS, so primerni za obravnavo iz členov 260, 262 in 264, kadar so izpolnjene naslednje zahteve:

- (a) osnovne izpostavljenosti v času, ko so bile vključene v program ABCP, po najboljši vednosti originatorja ali prvotnega kreditodajalca izpolnjujejo pogoje za to, da se jim v skladu s standardiziranim pristopom in ob upoštevanju morebitnega primerne zmanjšanja kreditnega tveganja dodeli utež tveganja, ki je enaka ali manjša od 75 %, izračunano na osnovi posamične izpostavljenosti, kjer gre za izpostavljenost na drobno, in 100 % za vse druge izpostavljenosti; in
- (b) skupna vrednost vseh izpostavljenosti do enega dolžnika na ravni programa ABCP ne presega 2 % skupne vrednosti vseh izpostavljenosti v okviru programa ABCP v času, ko so bile izpostavljenosti dodane v program ABCP. Za namene tega izračuna se krediti ali zakupi, zagotovljeni skupini povezanih strank, po najboljši vednosti sponzorja, obravnavajo kot izpostavljenosti do enega dolžnika.

V primeru denarnih terjatev iz trgovanja se točka (b) prvega pododstavka ne uporablja, kadar je kreditno tveganje navedenih denarnih terjatev iz trgovanja v celoti zavarovano z ustreznim kreditnim zavarovanjem v skladu s poglavjem 4, pod pogojem, da je v takem primeru dajalec zavarovanja institucija, zavarovalnica ali pozavarovalnica. Za namene tega pododstavka se za določitev, ali so denarne terjatve iz trgovanja v celoti zavarovane in ali je dosežena meja koncentracije, upošteva le tisti del denarnih terjatev iz trgovanja, ki ostane po upoštevanju učinka morebitnega popusta pri odkupni ceni in presežnega zavarovanja s premoženjem.

Pri listinjenju preostalih vrednosti zakupa se točka (b) prvega pododstavka ne uporablja za tiste vrednosti, ki niso izpostavljene tveganju refinanciranja ali ponovne prodaje zaradi pravno izvršljive zaveze tretje osebe, ki šteje za primerno na podlagi člena 201(1), da pri vnaprej določenem znesku ponovno odkupi ali refinancira izpostavljenost.

Z odstopanjem od točke (a) prvega pododstavka je v primeru, ko institucija uporabi člen 248(3) ali je pridobila dovoljenje za uporabo pristopa notranjega ocenjevanja v skladu s členom 265, utež tveganja, ki bi jo institucija dodelila okvirnemu likvidnostnemu kreditu, ki v celoti krije ABCP, izdan v okviru programa, enaka ali manjša od 100 %;

2. Pozicije v listinjenju, pri katerih ne gre za program ABCP ali posel ABCP, ki štejejo za pozicije v listinjenju STS, so primerne za obravnavo iz členov 260, 262 in 264, kadar so izpolnjene naslednje zahteve:

- (a) ob vključitvi v listinjenje skupna vrednost vseh izpostavljenosti do enega dolžnika v skupini ne presega 2 % vrednosti skupnih neporavnanih izpostavljenosti skupine osnovnih izpostavljenosti. Za namene tega izračuna se krediti ali zakupi, zagotovljeni skupini povezanih strank, obravnavajo kot izpostavljenosti do enega dolžnika;

Pri listinjenju preostalih vrednosti zakupa se prvi pododstavek te točke ne uporablja, kadar te vrednosti niso izpostavljene tveganju refinanciranja ali ponovne prodaje zaradi pravno izvršljive zaveze tretje osebe, ki šteje za primerno na podlagi člena 201(1), da pri vnaprej določenem znesku ponovno odkupi ali refinancira izpostavljenost;

- (b) osnovne izpostavljenosti ob vključitvi v listinjenje izpolnjujejo pogoje za to, da se jim v skladu s standardiziranim pristopom in ob upoštevanju morebitnega primernega zmanjšanja kreditnega tveganja dodeli utež tveganja, ki je enaka ali manjša od:

(i) 40 %, izračunano na osnovi povprečja, tehtanega z vrednostjo izpostavljenosti, za portfelj, pri čemer so izpostavljenosti krediti, zavarovani s hipoteko na stanovanjske nepremičnine, ali v celoti zajamčeni stanovanjski krediti iz točke (e) člena 129(1);

(ii) 50 %, izračunano na osnovi posamične izpostavljenosti, pri čemer je izpostavljenost kredit, zavarovan s hipoteko na poslovno nepremičnino;

(iii) 75 %, izračunano na osnovi posamične izpostavljenosti, pri čemer gre za izpostavljenost na drobno;

(iv) za vse druge izpostavljenosti, 100 %, izračunano na osnovi posamične izpostavljenosti;

- (c) kadar se uporabljata točki (b)(i) in (b)(ii), se krediti, zavarovani z nižje rangiranimi zastavnimi pravicami na posameznem sredstvu, vključijo v listinjenje le, kadar so v listinjenje vključeni tudi vsi krediti, zavarovani s prednostnimi zastavnimi pravicami na navedenem sredstvu;

- (d) kadar se uporablja točka (b)(i) tega odstavka, razmerje med vrednostjo kredita in vrednostjo zastavljenih nepremičnin pri nobenem kreditu v skupini osnovnih izpostavljenosti ob vključitvi v listinjenje ne sme biti višje od 100 %, merjeno v skladu s točko (d)(i) člena 129(1) in členom 229(1).

Oddelek 2

Priznavanje prenosa pomembnega deleža tveganja

Člen 244

Tradicionalno listinjenje

1. Institucija v vlogi originatorja v tradicionalnem listinjenju lahko iz izračuna zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in, kadar je ustrezno, zneskov pričakovanih izgub izključi osnovne izpostavljenosti, če je izpolnjen kateri koli od naslednjih pogojev:

- (a) pomemben delež kreditnega tveganja iz naslova osnovnih izpostavljenosti je bil prenesen na tretje osebe;

- (b) institucija v vlogi originatorja uporablja za vse pozicije, ki jih ima v listinjenju, utež tveganja 1 250 % ali v skladu s točko (k) člena 36(1) te pozicije v listinjenju odbije od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

2. Da je prišlo do prenosa pomembnega deleža kreditnega tveganja, se šteje v katerem koli od naslednjih primerov:

- (a) zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti vmesnih pozicij v listinjenju, ki jih ima institucija v vlogi originatorja v listinjenju, ne presegajo 50 % zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti vseh vmesnih pozicij v zadevnem listinjenju;

- (b) institucija v vlogi originatorja nima več kot 20 % vrednosti izpostavljenosti tranše prve izgube v listinjenju, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(i) originator lahko dokaže, da vrednost izpostavljenosti tranše prve izgube znatno presega utemeljeno oceno pričakovanih izgub pri osnovnih izpostavljenostih;

(ii) ni vmesnih pozicij v listinjenju.

Kadar morebitno zmanjšanje zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, ki bi jih institucija v vlogi originatorja dosegla z listinjenjem iz točke (a) ali (b), ni utemeljeno s sorazmernim prenosom kreditnega tveganja na tretje osebe, lahko pristojni organi glede na posamezen primer odločijo, da se ne šteje, da je pomemben delež kreditnega tveganja prenesen na tretje osebe.

3. Z odstopanjem od odstavka 2 pristojni organi lahko dovolijo institucijam v vlogi originatorja, da priznajo prenos pomembnega deleža kreditnega tveganja v zvezi z listinjenjem, kadar institucija v vlogi originatorja v vsakem primeru dokaže, da je zmanjšanje kapitalskih zahtev, ki jih originator doseže z listinjenjem, utemeljeno s sorazmernim prenosom kreditnega tveganja na tretje osebe. Dovoljenje se lahko izda le, kadar institucija izpolnjuje oba naslednja pogoja:

- (a) institucija ima vzpostavljene primerne politike notranjega upravljanja tveganj in metodologije za ocenjevanje prenosa kreditnega tveganja;
- (b) institucija je tudi priznala prenos kreditnega tveganja na tretje osebe v vsakem primeru za namene svojega notranjega upravljanja tveganj in razporeditve notranjega kapitala.

4. Poleg zahtev iz odstavkov 1, 2 in 3 morajo biti izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) dokumentacija o poslu odraža ekonomsko vsebino listinjenja;
- (b) pozicije v listinjenju ne predstavljajo plačilnih obveznosti institucije v vlogi originatorja;
- (c) osnovne izpostavljenosti so zunaj dosega institucije v vlogi originatorja in njenih upnikov, na način, ki izpolnjuje zahteve iz člena 20(1) Uredbe (EU) 2017/2402;
- (d) institucija v vlogi originatorja ne ohrani nadzora nad osnovnimi izpostavljenostmi. Šteje se, da je nadzor nad osnovnimi izpostavljenostmi ohranjen, če ima originator pravico, da od prevzemnika ponovno odkupi predhodno prenesene izpostavljenosti z namenom, da pridobi določene koristi, ali če je dolžan na drug način ponovno prevzeti preneseno tveganje. Ohranitev pravic ali obveznosti servisiranja s strani institucije v vlogi originatorja v zvezi z osnovnimi izpostavljenostmi samo po sebi ne pomeni nadzora nad izpostavljenostmi;
- (e) dokumentacija o listinjenju ne vsebuje zahtev ali pogojev, ki:
 - (i) zahtevajo, da institucija v vlogi originatorja spremeni osnovne izpostavljenosti, da bi se izboljšala povprečna kakovost skupine, ali
 - (ii) povečujejo donos, ki se izplača imetnikom pozicij v listinjenju, ali drugače izboljšujejo pozicije v listinjenju zaradi poslabšanja kreditne kakovosti osnovnih izpostavljenosti;
- (f) kadar je primerno, dokumentacija o poslu pojasnjuje, da originator ali sponzor lahko kupi ali ponovno odkupi pozicije v listinjenju oziroma ponovno odkupi, prestrukturira ali nadomesti osnovne izpostavljenosti v obsegu, ki presega njegove pogodbene obveznosti, le, kadar se takšni posli izvajajo v skladu s prevladujočimi tržnimi pogoji in stranki delujeta v lastnem interesu kot svobodni in neodvisni osebi (na podlagi običajnih tržnih pogojev);
- (g) kadar obstaja vgrajena nakupna opcija, mora ta opcija izpolnjevati tudi vse naslednje pogoje:
 - (i) institucija v vlogi originatorja jo lahko uveljavi po svoji lastni presoji;
 - (ii) uveljavi se lahko šele, ko 10 % ali manj prvotne vrednosti osnovnih izpostavljenosti ostane neodplačane;
 - (iii) ni strukturirana tako, da bi preprečevala dodeljevanje izgub pozicijam kreditne izboljšave ali drugim pozicijam investitorjev v listinjenju, niti ni strukturirana na drugačen način, ki bi zagotavljal kreditno izboljšavo;
- (h) institucija v vlogi originatorja je prejela mnenje od usposobljenega pravnega svetovalca, ki potrjuje, da listinjenje izpolnjuje pogoje iz točke (c) tega odstavka.

5. Pristojni organi obveščajo EBA o primerih, v katerih so se odločili, da morebitno zmanjšanje zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti ni bilo utemeljeno s sorazmernim prenosom kreditnega tveganja na tretje osebe v skladu z odstavkom 2, in o primerih, v katerih so se institucije odločile, da bodo uporabile odstavek 3.

6. EBA spremlja razpon nadzorniških praks v zvezi s priznavanjem prenosa pomembnega deleža kreditnega tveganja pri tradicionalnem listinjenju v skladu s tem členom. EBA izvede zlasti pregled:

- (a) pogojev za prenos pomembnega deleža kreditnega tveganja na tretje osebe v skladu z odstavki 2, 3 in 4;
- (b) razlage ‚sorazmernega prenosa kreditnega tveganja na tretje osebe‘ za namene ocene pristojnih organov, določene v drugem pododstavku odstavka 2 in v odstavku 3;
- (c) zahtev za oceno pristojnih organov glede poslov listinjenja, v zvezi s katerimi originator zaprosi za priznanje prenosa pomembnega deleža kreditnega tveganja na tretje osebe v skladu z odstavkom 2 ali 3.

EBA do 2. januarja 2021 o svojih ugotovitvah poroča Komisiji. Komisija lahko ob upoštevanju poročila EBA v skladu s členom 462 sprejme delegirani akt za dopolnitev te uredbe z nadaljnjo določitvijo elementov iz točk (a), (b) in (c) tega odstavka.

Člen 245

Sintetično listinjenje

1. Institucija v vlogi originatorja v sintetičnem listinjenju lahko izračuna zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti, kadar je ustrezno, pa tudi zneske pričakovanih izgub glede na osnovne izpostavljenosti v skladu s členoma 251 in 252, kadar je izpolnjen kateri koli od naslednjih pogojev:

- (a) pomemben delež kreditnega tveganja je bil prenesen na tretje osebe s stvarnim ali osebnim kreditnim zavarovanjem;
- (b) institucija v vlogi originatorja uporablja za vse pozicije, ki jih ohrani v listinjenju, utež tveganja 1 250 % ali v skladu s točko (k) člena 36(1) te pozicije v listinjenju odbije od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

2. Da je prišlo do prenosa pomembnega deleža kreditnega tveganja, se šteje v katerem koli od naslednjih primerov:

- (a) zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti vmesnih pozicij v listinjenju, ki jih ima institucija v vlogi originatorja v listinjenju, ne presegajo 50 % zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti vseh vmesnih pozicij v zadevnem listinjenju;
- (b) institucija v vlogi originatorja nima več kot 20 % vrednosti izpostavljenosti tranše prve izgube v listinjenju, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:
 - (i) originator lahko dokaže, da vrednost izpostavljenosti tranše prve izgube znatno presega utemeljeno oceno pričakovanih izgub pri osnovnih izpostavljenostih;
 - (ii) ni vmesnih pozicij v listinjenju.

Kadar morebitno zmanjšanje zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, ki bi jih institucija v vlogi originatorja dosegla z listinjenjem, ni utemeljeno s sorazmernim prenosom kreditnega tveganja na tretje osebe, lahko pristojni organi glede na posamezen primer odločijo, da se ne šteje, da je pomemben delež kreditnega tveganja prenesen na tretje osebe.

3. Z odstopanjem od odstavka 2 pristojni organi lahko dovolijo institucijam v vlogi originatorjev, da priznajo prenos pomembnega deleža kreditnega tveganja v zvezi z listinjenjem, če institucija v vlogi originatorja v vsakem primeru dokaže, da je zmanjšanje kapitalskih zahtev, ki jih originator doseže z listinjenjem, utemeljeno s sorazmernim prenosom kreditnega tveganja na tretje osebe. Dovoljenje se lahko izda le, kadar institucija izpolnjuje oba naslednja pogoja:

- (a) institucija ima vzpostavljene primerne politike notranjega upravljanja tveganj in metodologije za ocenjevanje prenosa tveganja;
- (b) institucija je tudi priznala prenos kreditnega tveganja na tretje osebe v vsakem primeru za namene svojega notranjega upravljanja tveganj in razporeditve notranjega kapitala.

4. Poleg zahtev iz odstavkov 1, 2 in 3 morajo biti izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) dokumentacija o poslu odraža ekonomsko vsebino listinjenja;
- (b) kreditno zavarovanje, s katerim se prenese kreditno tveganje, je skladno s členom 249;

- (c) dokumentacija o listinjenju ne vsebuje zahtev ali pogojev, ki:
- (i) določajo bistvene pragove pomembnosti, za katere velja, da se kreditno zavarovanje v primeru kreditnega dogodka ne sproži, če niso doseženi;
 - (ii) dopuščajo prekinitev zavarovanja zaradi poslabšanja kreditne kakovosti osnovnih izpostavljenosti;
 - (iii) zahtevajo, da institucija v vlogi originatorja spremeni sestavo osnovnih izpostavljenosti, da bi se izboljšala povprečna kakovost skupine; ali
 - (iv) povečujejo stroške institucij za kreditno zavarovanje ali donos, ki se izplača imetnikom pozicij v listinjenju, zaradi poslabšanja kreditne kakovosti osnovne skupine;
- (d) kreditno zavarovanje je izvršljivo v vseh zadevnih jurisdikcijah;
- (e) kadar je primerno, dokumentacija o poslu pojasnjuje, da originator ali sponzor lahko kupi ali ponovno odkupi pozicije v listinjenju oziroma ponovno odkupi, prestrukturira ali nadomesti osnovne izpostavljenosti v obsegu, ki presega njegove pogodbene obveznosti, le, kadar se takšni posli izvajajo v skladu s prevladujočimi tržnimi pogoji in stranki delujeta v lastnem interesu kot svobodni in neodvisni osebi (na podlagi običajnih tržnih pogojev);
- (f) kadar obstaja vgrajena nakupna opcija, mora ta opcija izpolnjevati vse naslednje pogoje:
- (i) institucija v vlogi originatorja jo lahko uveljavi po svoji lastni presoji;
 - (ii) uveljavi se lahko šele, ko 10 % ali manj prvotne vrednosti osnovnih izpostavljenosti ostane neodplačane;
 - (iii) ni strukturirana tako, da bi preprečevala dodeljevanje izgub pozicijam kreditne izboljšave ali drugim pozicijam, ki jih imajo investitorji v listinjenju, niti ni strukturirana na drugačen način, ki bi zagotavljal kreditno izboljšavo;
- (g) institucija v vlogi originatorja je prejela mnenje od usposobljenega pravnega svetovalca, ki potrjuje, da listinjenje izpolnjuje pogoje iz točke (d) tega odstavka.

5. Pristojni organi obveščajo EBA o primerih, v katerih so se odločili, da morebitno zmanjšanje zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti ni bilo utemeljeno s sorazmernim prenosom kreditnega tveganja na tretje osebe v skladu z odstavkom 2, in o primerih, v katerih so se institucije odločile, da bodo uporabile odstavek 3.

6. EBA spremlja razpon nadzorniških praks v zvezi s priznavanjem prenosa pomembnega deleža kreditnega tveganja pri sintetičnem listinjenju v skladu s tem členom. EBA izvede zlasti pregled:

- (a) pogojev za prenos pomembnega deleža kreditnega tveganja na tretje osebe v skladu z odstavki 2, 3 in 4;
- (b) razlage ‚sorazmernega prenosa kreditnega tveganja na tretje osebe‘ za namene ocene pristojnih organov, določene v drugem pododstavku odstavka 2 in v odstavku 3, ter
- (c) zahtev za oceno pristojnih organov glede poslov listinjenja, v zvezi s katerimi originator zaprosi za priznanje prenosa pomembnega deleža kreditnega tveganja na tretje osebe v skladu z odstavkom 2 ali 3.

EBA do 2. januarja 2021 o svojih ugotovitvah poroča Komisiji. Komisija lahko ob upoštevanju poročila EBA v skladu s členom 462 sprejme delegirani akt za dopolnitev te uredbe z nadaljnjo določitvijo elementov iz točk (a), (b) in (c) tega odstavka.

Člen 246

Operativne zahteve za določbe o predčasnem odplačilu

Kadar listinjenje vključuje obnavljajoče se izpostavljenosti in določbe o predčasnem odplačilu ali podobne določbe, se šteje, da je institucija v vlogi originatorja prenesla pomemben delež kreditnega tveganja le, kadar so izpolnjene zahteve iz členov 244 in 245 ter sprožitev določbe o predčasnem odplačilu ne povzroči:

- (a) da bi nadrejena ali *pari passu* uvrščena terjatev institucije do osnovnih izpostavljenosti postala podrejena glede na druge terjatve investitorjev;
- (b) da bi terjatev institucije do osnovnih izpostavljenosti postala še bolj podrejena glede na druge terjatve strank, ali
- (c) da bi se kako drugače povečala izpostavljenost institucije izgubam, povezanim z obnavljajočimi se osnovnimi izpostavljenostmi.

Oddelek 3

Izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti

Pododdelek 1

Splošne določbe

Člen 247

Izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti

1. Kadar institucija v vlogi originatorja prenese pomemben delež kreditnega tveganja, povezanega z osnovnimi izpostavljenostmi v listinjenju, v skladu z oddelkom 2, lahko ta institucija:

- (a) v primeru tradicionalnega listinjenja iz svojega izračuna zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in, kot je to ustrezno, tudi iz izračuna zneskov pričakovanih izgub izključi osnovne izpostavljenosti;
- (b) v primeru sintetičnega listinjenja za osnovne izpostavljenosti izračuna zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti in, kadar je to ustrezno, tudi zneske pričakovanih izgub v skladu s členoma 251 in 252.

2. Kadar se institucija v vlogi originatorja odloči za uporabo odstavka 1, izračuna zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti, določene v tem poglavju, za pozicije, ki jih lahko ima v listinjenju.

Kadar institucija v vlogi originatorja ne prenese pomembnega deleža kreditnega tveganja ali se ne odloči za uporabo odstavka 1, se od nje ne zahteva, da izračuna zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za vsako pozicijo, ki jo lahko ima v listinjenju, temveč osnovne izpostavljenosti še naprej vključuje v izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in, kadar je to ustrezno, zneskov pričakovanih izgub, kot da ne bi bile listinjene.

3. Kadar je izpostavljenost v listinjenju vezana na pozicije v različnih tranšah, se izpostavljenost do vsake tranše obravnava kot posamezna pozicija v listinjenju. Dajalci kreditnega zavarovanja za pozicije v listinjenju se obravnava kot imetniki pozicij v listinjenju. Pozicije v listinjenju vključujejo izpostavljenosti iz naslova listinjenja, ki nastanejo na osnovi obrestnih ali valutnih izvedenih finančnih instrumentov, ki jih je institucija sklenila v okviru posla.

4. Če se pozicija v listinjenju ne odbije od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala v skladu s točko (k) člena 36(1), se znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti vključi v skupne zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti institucije za namene člena 92(3).

5. Znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti pozicije v listinjenju se izračuna tako, da se vrednost izpostavljenosti pozicije, izračunana v skladu s členom 248, pomnoži z ustrezno skupno utežjo tveganja.

6. Skupna utež tveganja se določi kot seštevek uteži tveganja iz tega poglavja in morebitne dodatne uteži tveganja v skladu s členom 270a.

Člen 248

Vrednost izpostavljenosti

1. Vrednost izpostavljenosti pozicije v listinjenju se izračuna na naslednji način:

- (a) vrednost izpostavljenosti bilančne pozicije v listinjenju je enaka njeni knjigovodski vrednosti, preostali po upoštevanju ustreznih posebnih popravkov pozicije v listinjenju zaradi kreditnega tveganja v skladu s členom 110;
- (b) vrednost izpostavljenosti zunajbilančne pozicije v listinjenju je enaka njeni nominalni vrednosti, zmanjšani za ustrezne posebne popravke pozicije v listinjenju zaradi kreditnega tveganja v skladu s členom 110, pomnoženi z ustreznim konverzijskim faktorjem, kakor je določeno v tej točki. Konverzijski faktor znaša 100 %, razen v primeru okvirnih likvidnostnih kreditov kot predujemov. Za določitev vrednosti izpostavljenosti nečrpanega dela okvirnega likvidnostnega kredita kot predujema, se lahko uporabi konverzijski faktor 0 % za nominalni znesek okvirnega likvidnostnega kredita, ki se lahko brezpogojno prekliče, pod pogojem, da je odplačilo črpanj iz naslova kredita nadrejeno kakršnim koli drugim terjatvam iz naslova denarnih tokov, ki izhajajo iz osnovnih izpostavljenosti, in je institucija po mnenju pristojnega organa dokazala, da uporablja ustrezno konzervativno metodo za merjenje zneska nečrpanega dela;

- (c) vrednost izpostavljenosti kreditnega tveganja pozicije v listinjenju nasprotne stranke, ki izhaja iz izvedenega finančnega instrumenta iz Priloge II, se določi v skladu s poglavjem 6;
- (d) institucija v vlogi originatorja lahko od vrednosti izpostavljenosti pozicije v listinjenju, za katero se v skladu s pododdelkom 3 uporablja utež tveganja 1 250 % ali ki se odbije od navadnega lastniškega temeljnega kapitala v skladu s točko (k) člena 36(1), odbije znesek posebnih popravkov osnovnih izpostavljenosti zaradi kreditnega tveganja v skladu s členom 110 in morebitne nevratljive popuste pri odkupni ceni, povezane s takimi osnovnimi izpostavljenostmi, v obsegu v katerem so ti popusti zmanjšali kapital.

EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli ustrezno konzervativno metodo za merjenje zneska nečrpanega dela iz točke (b) prvega pododstavka.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 18. januarja 2019.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz tretjega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

2. Kadar ima institucija dve ali več prekrivajočih se pozicij v listinjenju, v svoj izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti vključi zgolj eno od teh pozicij.

Kadar se pozicije deloma prekrivajo, lahko institucija pozicijo razdeli na dva dela in prizna prekrivanje v skladu s prvim pododstavkom le za en del. Alternativno lahko institucija obravnava pozicije, kot če bi se v celoti prekrivale, tako da za namene izračuna kapitala poveča pozicijo, ki prispeva k višjim zneskom tveganju prilagojenih izpostavljenosti.

Institucija lahko prekrivanje prizna tudi med kapitalskimi zahtevami za posebno tveganje pozicij v trgovalni knjigi in kapitalskimi zahtevami za pozicije v listinjenju v netrgovalni knjigi, pod pogojem, da je institucija sposobna izračunati in primerjati kapitalske zahteve za zadevne pozicije.

Za namene tega odstavka se šteje, da se poziciji prekrivata, kadar se medsebojno pobotata na tak način, da lahko institucija prepreči izgube, ki izhajajo iz ene pozicije, z izpolnjevanjem obveznosti, ki se zahtevajo v skladu z drugo pozicijo.

3. Kadar se za pozicije v ABCP uporablja točka (d) člena 270c, lahko institucija za izračun zneska tveganju prilagojenih izpostavljenosti za ABCP uporabi utež tveganja, dodeljeno okvirnemu likvidnostnemu kreditu, pod pogojem, da okvirni likvidnostni kredit krije 100 % ABCP, izdanih v ABCP programu, in je ta okvirni likvidnostni kredit uvrščen *pari passu* z ABCP, tako da tvorijo prekrivajočo se pozicijo. Kadar institucija uporabi določbe iz tega odstavka, o tem uradno obvesti pristojne organe. Za namene ugotavljanja kritja v višini 100 %, določenega v tem odstavku, lahko institucija upošteva druge okvirne likvidnostne kredite v programu ABCP, pod pogojem, da tvorijo prekrivajočo se pozicijo z ABCP.

Člen 249

Priznanje zmanjševanja kreditnega tveganja pri pozicijah v listinjenju

1. Institucija lahko prizna stvarno ali osebno kreditno zavarovanje v zvezi s pozicijo v listinjenju, kadar so izpolnjene zahteve za zmanjševanje kreditnega tveganja iz tega poglavja in poglavja 4.

2. Primerno stvarno kreditno zavarovanje je omejeno na zavarovanje s finančnim premoženjem, ki je primerno za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s poglavjem 2, kakor je določeno v poglavju 4, pri čemer se zmanjševanje kreditnega tveganja prizna na podlagi izpolnjevanja ustreznih zahtev, določenih v poglavju 4.

Primerno osebno kreditno zavarovanje in primerni dajalci osebnega kreditnega zavarovanja so omejeni na tiste, ki so primerni v skladu s poglavjem 4, pri čemer se zmanjševanje kreditnega tveganja prizna na podlagi izpolnjevanja ustreznih zahtev, določenih v poglavju 4.

3. Z odstopanjem od odstavka 2 je primernim dajalcem osebnega kreditnega zavarovanja, naštetim v točkah (a) do (h) člena 201(1), priznana ECAI dodelila bonitetno oceno, ki ji v času, ko je bilo kreditno zavarovanje prvič priznано, ustreza stopnja kreditne kakovosti 2 ali več, zatem pa stopnja kreditne kakovosti 3 ali več. Zahteva iz tega pododstavka se ne uporablja za kvalificirane centralne nasprotnе stranke.

Institucije, ki se jim dovoli uporaba pristopa IRB za neposredno izpostavljenost do dajalca zavarovanja, lahko primernost ocenijo v skladu s prvim pododstavkom, ki temelji na enakovrednosti PD za dajalca zavarovanja s PD, povezanim s stopnjami kreditne kakovosti iz člena 136.

4. Z odstopanjem od odstavka 2 so SSPE primerni dajalci zavarovanja, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) SSPE je lastnik sredstev, ki štejejo kot primerna za zavarovanje s finančnim premoženjem v skladu s poglavjem 4;
- (b) sredstva iz točke (a) niso predmet terjatev ali pogojnih terjatev, ki bi bile nadrejene terjatvi ali pogojni terjatvi institucije prejemnice osebnega kreditnega zavarovanja ali uvrščene *pari passu* tem terjatvam, in
- (c) izpolnjene so vse zahteve za priznanje zavarovanja s finančnim premoženjem iz poglavja 4.

5. Za namene odstavka 4 je vrednost zavarovanja, prilagojena za morebitne valutne neuskklajenosti in neuskklajenosti zapadlosti (GA) v skladu s poglavjem 4, omejena na nestanovitnosti prilagojeno tržno vrednost teh sredstev, utež tveganja za izpostavljenosti do dajalca zavarovanja, kakor je določeno po standardiziranem pristopu (g), pa se določi kot tehtano povprečje uteži tveganja, ki bi se uporabilo za ta sredstva kot zavarovanje s finančnim premoženjem v skladu s standardiziranim pristopom.

6. Kadar se za pozicijo v listinjenju uporablja polno kreditno zavarovanje ali delno kreditno zavarovanje po načelu sorazmernosti, veljajo naslednje zahteve:

- (a) institucija, ki nastopa kot dajalec kreditnega zavarovanja, zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za del pozicije v listinjenju, za katerega se uporablja kreditno zavarovanje, izračuna v skladu s pododdelkom 3, kot če bi imela ta del pozicije neposredno v lasti;
- (b) institucija, ki kreditno zavarovanje kupi, izračuna zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s poglavjem 4 za zavarovani del.

7. V vseh primerih, ki niso zajeti v odstavku 6, veljajo naslednje zahteve:

- (a) institucija, ki nastopa kot dajalec kreditnega zavarovanja, obravnava del pozicije, za katerega se uporablja kreditno zavarovanje, kot pozicijo v listinjenju in zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti izračuna, kot če bi imela to pozicijo neposredno v lasti, v skladu s pododdelkom 3, ob upoštevanju odstavkov 8, 9 in 10;
- (b) institucija, ki kreditno zavarovanje kupi, izračuna zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za zavarovani del pozicije iz točke (a) v skladu s poglavjem 4. Institucija obravnava del pozicije v listinjenju, za katerega se kreditno zavarovanje ne uporablja, kot ločeno pozicijo v listinjenju in zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti izračuna v skladu s pododdelkom 3, ob upoštevanju odstavkov 8, 9 in 10.

8. Institucije, ki uporabljajo pristop za listinjenje na osnovi notranjih bonitetnih ocen (SEC-IRBA) ali standardizirani pristop za listinjenje (SEC-SA) v skladu s pododdelkom 3, ločeno določijo točko vključitve (A) in točko izločitve (D) za vsako od pozicij, izvedenih v skladu z odstavkom 7, kot če bi bile te ločene pozicije v listinjenju v času izvedbe posla. Vrednost K_{IRB} oziroma K_{SA} se izračuna ob upoštevanju prvotne skupine osnovnih izpostavljenosti listinjenja.

9. Institucije, ki uporabljajo pristop za listinjenje na osnovi zunanjih bonitetnih ocen (SEC-ERBA) v skladu s pododdelkom 3 za prvotno pozicijo v listinjenju, izračunajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za pozicije, izvedene v skladu z odstavkom 7, na naslednji način:

- (a) kadar je izvedena pozicija nadrejena, se ji dodeli utež tveganja prvotne pozicije v listinjenju;

(b) kadar izvedena pozicija ni nadrejena, se ji lahko dodeli povzeta bonitetna ocena v skladu s členom 263(7). V tem primeru se velikost tranše T izračuna le na podlagi izvedene pozicije. Kadar bonitetne ocene ni mogoče povzeti, institucija uporabi višjo od uteži tveganja, izhajajočih iz:

(i) uporabe SEC-SA v skladu z odstavkom 8 in pododdelkom 3 ali

(ii) uteži tveganja prvotne pozicije v listinjenju v skladu s SEC-ERBA.

10. Izvedeno pozicijo, ki ni nadrejena, se obravnava kot nenadrejeno pozicijo v listinjenju, tudi če prvotna pozicija v listinjenju pred zavarovanjem šteje za nadrejeno.

Člen 250

Posredna podpora

1. Institucija v vlogi sponzorja ali institucija v vlogi originatorja, ki je v povezavi z listinjenjem uporabila člen 247(1) in (2) pri izračunu zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti ali ki je prodala instrumente iz svoje trgovalne knjige, tako da ji ni več treba izračunavati kapitalskih zahtev za tveganja v zvezi s temi instrumenti, ne zagotavlja neposredne ali posredne podpore pri listinjenju, ki presega njene pogodbene obveznosti, z namenom zmanjšanja morebitnih ali dejanskih izgub investitorjev.

2. Posel ne šteje kot podpora za namene odstavka 1, kadar je bil ustrezno upoštevan pri ocenjevanju prenosa pomembnega deleža kreditnega tveganja ter sta ga obe stranki izvedli v lastnem interesu kot svobodni in neodvisni osebi (na podlagi običajnih tržnih pogojev). V ta namen institucija izvede celovit kreditni pregled posla, pri čemer upošteva vsaj vse naslednje elemente:

(a) ceno ponovnega odkupa;

(b) kapitalski in likvidnostni položaj institucije pred ponovnim odkupom in po njem;

(c) uspešnost osnovnih izpostavljenosti;

(d) uspešnost pozicij v listinjenju;

(e) učinek podpore na izgube, za katere se pričakuje, da bodo nastale na strani originatorja v odnosu do investitorjev.

3. Institucija v vlogi originatorja ali sponzorja uradno obvesti pristojni organ o vsakem poslu, sklenjenem v zvezi z listinjenjem, v skladu z odstavkom 2.

4. EBA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice o tem, kaj so „običajni tržni pogoji“ za namene tega člena in okoliščine v katerih posel ni strukturiran tako, da zagotavlja podporo.

5. Če institucija v vlogi originatorja ali sponzorja v zvezi z listinjenjem ne izpolnjuje odstavka 1, institucija vključi vse osnovne izpostavljenosti v zadevnem listinjenju v svoj izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, kot da te ne bi bile listinjene, in razkrije:

(a) da je zagotovila podporo za listinjenje v nasprotju z določbami odstavka 1 in

(b) učinek zagotovljene podpore v smislu kapitalskih zahtev.

Člen 251

Izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, listinjenih v sintetičnem listinjenju, s strani institucije v vlogi originatorja

1. Institucija v vlogi originatorja v sintetičnem listinjenju za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za osnovne izpostavljenosti uporabi, kadar je to ustrezno, metodologije izračunavanja iz tega oddelka namesto tistih iz poglavja 2. Za institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti in, kadar je to ustrezno, zneske pričakovanih izgub glede na osnovne izpostavljenosti v skladu s poglavjem 3, je znesek pričakovanih izgub iz naslova teh izpostavljenosti enak nič.

2. Zahteve iz odstavka 1 tega člena se uporabljajo za celotno skupino izpostavljenosti, ki so osnovne izpostavljenosti listinjenja. Ob upoštevanju člena 252 institucija v vlogi originatorja izračuna zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za vse tranše v listinjenju v skladu s tem oddelkom, vključno s pozicijami, v zvezi s katerimi lahko institucija prizna zmanjševanje kreditnega tveganja v skladu s členom 249. Utež tveganja, ki se uporabi za pozicije, za katere se prizna zmanjševanje kreditnega tveganja, se lahko spremeni v skladu s poglavjem 4.

Člen 252

Obravnava neuskklajenosti zapadlosti v sintetičnih listinjenjih

Za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s členom 251 se upošteva vsaka morebitna neuskklajenost zapadlosti med kreditnim zavarovanjem, s katerim je dosežen prenos tveganja, ter osnovnimi izpostavljenostmi, in sicer na naslednji način:

- (a) za zapadlost osnovnih izpostavljenosti se upošteva najdaljša zapadlost katere koli izmed teh izpostavljenosti, ki pa ne sme presegati pet let. Zapadlost kreditnega zavarovanja se določi v skladu s poglavjem 4;
- (b) institucija v vlogi originatorja zanemari morebitne neuskklajenosti zapadlosti pri izračunavanju zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za pozicije v listinjenju, za katere se uporablja utež tveganja 1 250 % v skladu s tem oddelkom. Za vse druge pozicije se uporablja obravnava neuskklajenosti zapadlosti, določena v poglavju 4, in sicer v skladu z naslednjo formulo:

$$RW^* = RW_{SP} \cdot [(t - t^*) / (T - t^*)] + RW_{Ass} \cdot [(T - t) / (T - t^*)]$$

pri čemer je:

RW^* = zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za namene točke (a) člena 92(3);

RW_{Ass} = zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za osnovne izpostavljenosti, kot da te ne bi bile listinjene, izračunani sorazmerno;

RW_{SP} = zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti, izračunani v skladu s členom 251, kot da ne bi bilo nobene neuskklajenosti zapadlosti;

T = zapadlost osnovnih izpostavljenosti, izražena v letih;

t = zapadlost kreditnega zavarovanja, izražena v letih;

t^* = 0,25.

Člen 253

Zmanjšanje zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti

1. Institucije lahko v primeru pozicije v listinjenju, za katero se v skladu s tem oddelkom uporablja utež tveganja 1 250 %, odbijejo vrednost izpostavljenosti takšne pozicije od navadnega lastniškega temeljnega kapitala v skladu s točko (k) člena 36(1), namesto da vključijo pozicijo v svoje izračune zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti. V ta namen lahko izračun vrednosti izpostavljenosti odraža primerno stvarno kreditno zavarovanje v skladu s členom 249.

2. Kadar institucija izkoristi možnost iz odstavka 1, lahko odbiti znesek v skladu s točko (k) člena 36(1) odšteje od zneska, ki je v členu 268 določen kot najvišja kapitalska zahteva, ki bi se izračunala za osnovne izpostavljenosti, kot da te ne bi bile listinjene.

Pododdelek 2

Hierarhija metod in skupni parametri

Člen 254

Hierarhija metod

1. Institucije za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti uporabijo eno od metod iz pododdelka 3 v skladu z naslednjo hierarhijo:

- (a) kadar so izpolnjeni pogoji iz člena 258, institucija uporabi SEC-IRBA v skladu s členoma 259 in 260;
- (b) kadar se SEC-IRBA ne sme uporabiti, institucija uporabi SEC-SA v skladu s členoma 261 in 262;
- (c) kadar se SEC-SA ne sme uporabiti, institucija za ocenjene pozicije ali pozicije, pri katerih se lahko uporabi povzeta bonitetna ocena, uporabi SEC-ERBA v skladu s členoma 263 in 264.

2. Institucija za ocenjene pozicije ali pozicije, pri katerih se lahko uporabi povzeta bonitetna ocena, namesto SEC-SA uporabi SEC-ERBA, in sicer v naslednjih primerih:

- (a) kadar bi bila utež tveganja za pozicije, ki štejejo za pozicije v listinjenju STS, zaradi uporabe SEC-SA višja od 25 %;
- (b) kadar bi bila utež tveganja za pozicije, ki ne štejejo za pozicije v listinjenju STS, zaradi uporabe SEC-SA višja od 25 %, zaradi uporabe SEC-ERBA pa višja od 75 %;
- (c) za posle listinjenja, zavarovane s skupinami kreditov za nakup avtomobilov, zakup avtomobilov in zakup opreme.

3. Institucija se lahko v primerih, ki niso zajeti v odstavku 2, in z odstopanjem od točke (b) odstavka 1 za vse svoje ocenjene pozicije v listinjenju ali za pozicije, pri katerih se lahko uporabi povzeta bonitetna ocena, odloči, da namesto SEC-SA uporabi pristop SEC-ERBA.

Za namene prvega pododstavka institucija najpozneje 17. novembra 2018 uradno obvesti pristojni organ o svoji odločitvi.

Institucija o vsaki naknadni odločitvi za nadaljnjo spremembo pristopa, uporabljenega za vse njene ocenjene pozicije v listinjenju, uradno obvesti svoj pristojni organ do prvega 15. novembra, ki sledi odločitvi.

Če pristojni organ do prvega 15. decembra, ki sledi roku iz drugega ali tretjega pododstavka, kot je ustrezno, odločitvi ne nasprotuje, začne priglašena odločitev institucije veljati od 1. januarja sledečega leta do takrat, ko začne veljati naslednja priglašena odločitev. Institucija v istem letu ne uporablja različnih pristopov.

4. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko pristojni organi glede na posamezen primer institucijam prepovejo uporabo SEC-SA, kadar znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti, ki izhajajo iz uporabe SEC-SA, ni sorazmeren s tveganji, ki grozijo instituciji ali finančni stabilnosti, med drugim tudi s kreditnim tveganjem, ki je vgrajeno v osnovne izpostavljenosti listinjenja. V primeru izpostavljenosti, ki ne štejejo za pozicije v listinjenju STS, se posebna pozornost nameni listinjenjem z zelo zapletenimi in tveganimi lastnostmi.

5. Brez poseganja v odstavek 1 tega člena lahko institucija uporabi pristop notranjega ocenjevanja za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v zvezi z neocenjeno pozicijo v okviru programa ABCP ali posla ABCP v skladu s členom 266, pod pogojem, da so izpolnjeni pogoji iz člena 265. Kadar je institucija dobila dovoljenje, da uporabi pristop notranjega ocenjevanja v skladu s členom 265(2) in posebna pozicija v okviru programa ABCP ali posla ABCP spada na področje uporabe, ki ga pokriva to dovoljenje, institucija ta pristop uporabi za izračun zneska tveganju prilagojenih izpostavljenosti te pozicije.

6. Za pozicijo v relistinjenju institucije uporabijo SEC-SA v skladu s členom 261, in sicer s spremembami iz člena 269.

7. V vseh drugih primerih se pozicijam v listinjenju dodeli utež tveganja 1 250 %.

8. Pristojni organi uradno obvestijo EBA o vseh uradnih obvestilih, poslanih na podlagi odstavka 3 tega člena. EBA spremlja učinek tega člena na kapitalske zahteve in različne nadzorniške prakse v zvezi z odstavkom 4 tega člena, Komisiji letno poroča o svojih ugotovitvah in pripravi smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 255

Določitev K_{IRB} in K_{SA}

1. Kadar institucija uporabi SEC-IRBA v skladu s pododdelkom 3, institucija izračuna K_{IRB} v skladu z odstavki 2 do 5.

2. Institucije določijo K_{IRB} tako, da pomnožijo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti, ki bi se izračunali v skladu s poglavjem 3 v zvezi z osnovnimi izpostavljenostmi, kot da te ne bi bile listinjene, z 8 %, deljeno z vrednostjo izpostavljenosti osnovnih izpostavljenosti. K_{IRB} se izrazi v decimalni obliki med nič in ena.

3. Za namene izračuna K_{IRB} zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti, ki bi se izračunali v skladu s poglavjem 3 v zvezi z osnovnimi izpostavljenostmi, vključujejo:

- (a) znesek pričakovanih izgub, povezanih z vsemi osnovnimi izpostavljenostmi listinjenja, vključno z neplačanimi osnovnimi izpostavljenostmi, ki so še vedno del skupine v skladu s poglavjem 3, in
- (b) znesek nepričakovanih izgub, povezanih z vsemi osnovnimi izpostavljenostmi, vključno z neplačanimi osnovnimi izpostavljenostmi v skupini v skladu s poglavjem 3.

4. Institucije lahko izračunajo K_{IRB} v zvezi z osnovnimi izpostavljenostmi listinjenja v skladu z določbami iz poglavja 3 za izračun kapitalskih zahtev za odkupljene denarne terjatve. Za te namene se izpostavljenosti na drobno obravnavajo kot odkupljene denarne terjatve iz naslova izpostavljenosti na drobno, izpostavljenosti do podjetij pa kot odkupljene denarne terjatve do podjetij.

5. Institucije izračunajo K_{IRB} ločeno za tveganje zmanjšanja vrednosti v zvezi z osnovnimi izpostavljenostmi listinjenja, kadar je tveganje zmanjšanja vrednosti pomembno za te izpostavljenosti.

Kadar se izgube zaradi tveganja zmanjšanja vrednosti in kreditnega tveganja v okviru listinjenja obravnavajo skupaj, institucije združijo zadevne K_{IRB} za tveganje zmanjšanja vrednosti in kreditno tveganje v en sam K_{IRB} za namene pododdelka 3. Prisotnost enotnega rezervnega sklada ali presežnega zavarovanja s premoženjem, ki je na voljo za kritje izgub zaradi kreditnega tveganja ali tveganja zmanjšanja vrednosti, se lahko šteje kot pokazatelj, da se ta tveganja obravnavajo skupaj.

Kadar se tveganje zmanjšanja vrednosti in kreditno tveganje v okviru listinjenja ne obravnavata skupaj, institucije spremenijo obravnavo, določeno v drugem pododstavku, da se zadevne K_{IRB} za tveganje zmanjšanja vrednosti in kreditno tveganje združijo na preudaren način.

6. Kadar institucija uporabi SEC-SA v skladu s pododdelkom 3, izračuna K_{SA} tako, da pomnoži zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti, ki bi se izračunali v skladu s poglavjem 2 v zvezi z osnovnimi izpostavljenostmi, kot da te ne bi bile listinjene, z 8 %, deljeno z vrednostjo osnovnih izpostavljenosti. K_{SA} se izrazi v decimalni obliki med nič in ena.

Za namene tega odstavka institucije izračunajo vrednost izpostavljenosti osnovnih izpostavljenosti brez pobota morebitnih posebnih popravkov zaradi kreditnega tveganja in dodatnih prilagoditev vrednosti v skladu s členoma 34 in 110 ter drugih zmanjšanj kapitala.

7. Za namene odstavkov 1 do 6 se, kadar struktura listinjenja vključuje uporabo SSPE, vse izpostavljenosti SSPE v zvezi z listinjenjem obravnavajo kot osnovne izpostavljenosti. Brez poseganja v navedeno lahko institucija izključi izpostavljenosti SSPE iz skupine osnovnih izpostavljenosti za namene izračuna K_{IRB} ali K_{SA} , če je tveganje zaradi izpostavljenosti SSPE nepomembno ali če ne vpliva na pozicije institucije v listinjenju.

V primeru stvarnih sintetičnih listinjenj se vsi pomembni prihodki od izdaje kreditnih zapisov ali drugih finančnih obveznosti SSPE, ki služijo kot zavarovanje s premoženjem za odplačilo pozicij v listinjenju, vključijo v izračun K_{IRB} ali K_{SA} , če se za kreditno tveganje zavarovanja s premoženjem uporablja tranširano razporejanje izgub.

8. Za namene tretjega pododstavka odstavka 5 tega člena EBA izda smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 o ustreznih metodah za združevanje K_{IRB} zaradi tveganja zmanjšanja vrednosti in kreditnega tveganja, kadar se ti tveganji v okviru listinjenja ne obravnavata skupaj.

9. EBA pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov, ki podrobneje določajo pogoje, na podlagi katerih lahko institucije izračunajo K_{IRB} za skupine osnovnih izpostavljenosti v skladu z odstavkom 4, zlasti glede:

- (a) notranje kreditne politike in modelov za izračun K_{IRB} za listinjenja;
- (b) uporabe različnih faktorjev tveganja v zvezi s skupino osnovnih izpostavljenosti ter, kadar točni ali zanesljivi podatki o tej skupini niso na voljo, približnih podatkov za določitev ocen PD in LGD in

- (c) zahtev v zvezi s skrbnim pregledom za spremljanje ukrepov in politik prodajalcev denarnih terjatev ali drugih originatorjev.

EBA navedeni osnutek regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 18. januarja 2019.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz drugega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 256

Določitev točke vključitve (A) in točke izločitve (D)

1. Za namen pododdelka 3 institucije določijo točko vključitve (A) tako, da ustreza pragu, pri katerem bi se izgube v skupini osnovnih izpostavljenosti začele dodeljevati zadevni poziciji v listinjenju.

Točka vključitve (A) se izrazi kot decimalna vrednost med nič in ena ter je enaka višji od naslednjih dveh vrednosti: nič ali razmerju med neporavnanimi zneski skupine osnovnih izpostavljenosti v listinjenju, od katerih se odštejejo neporavnani zneski vseh tranš, ki so nadrejene ali uvrščene *pari passu* tranši, ki vsebuje zadevno pozicijo v listinjenju, vključno z izpostavljenostjo, in neporavnanimi zneski vseh osnovnih izpostavljenosti v listinjenju.

2. Za namen pododdelka 3 institucije določijo točko izločitve (D) tako, da ustreza pragu, pri katerem bi zaradi izgub v skupini osnovnih izpostavljenosti prišlo do popolne izgube glavnice za tranšo, ki vsebuje zadevno pozicijo v listinjenju.

Točka izločitve (D) se izrazi kot decimalna vrednost med nič in ena ter je enaka višji od naslednjih dveh vrednosti: nič ali razmerju med neporavnanimi zneski skupine osnovnih izpostavljenosti v listinjenju, od katerih se odštejejo neporavnani zneski vseh tranš, ki so nadrejene tranši, ki vsebuje zadevno pozicijo v listinjenju, in neporavnanimi zneski vseh osnovnih izpostavljenosti v listinjenju.

3. Za namene odstavkov 1 in 2 institucije obravnavajo presežno zavarovanje s premoženjem in naložbene račune rezerv kot tranše, sredstva, ki vključujejo takšne račune rezerv, pa kot osnovne izpostavljenosti.

4. Za namene odstavkov 1 in 2 institucije ne upoštevajo nenaložbenih računov rezerv in sredstev, ki ne zagotavljajo kreditne izboljšave, kot so tista, ki zagotavljajo le likvidnostno podporo, valutne zamenjave ali zamenjave obrestnih mer in računi zavarovanja z denarnimi sredstvi v zvezi s temi pozicijami v listinjenju. Za naložbene račune rezerv in sredstva, ki zagotavljajo kreditno izboljšavo, institucija kot pozicije v listinjenju obravnava le tiste dele teh računov ali sredstev, ki imajo sposobnost pokrivanja izgub.

5. V primeru dveh ali več pozicij istega posla z različnimi zapadlostmi, pri katerih pa se razporejanje izgub porazdeli sorazmerno, izračun točk vključitve (A) in točk izločitve (D) temelji na skupnih neporavnanih zneskih teh pozicij, izračunane točke vključitve (A) in točke izločitve (D) pa so enake.

Člen 257

Določitev zapadlosti tranše (M_T)

1. Za namene pododdelka 3 in ob upoštevanju odstavka 2 lahko institucije zapadlost tranše (M_T) merijo kot:

- (a) tehtano povprečno zapadlost pogodbenih plačil v okviru tranše v skladu z naslednjo formulo:

$$\sum_t t \cdot CF_t / \sum_t CF_t,$$

pri čemer CF_t označuje vsa pogodbeni plačila (plačila glavnice, obresti in opravnin), ki jih plača kreditojemalec v obdobju t , ali

(b) končni zakonski rok zapadlosti tranše v skladu z naslednjo formulo:

$$M_T = 1 + (M_L - 1) \cdot 80 \%,$$

pri čemer je M_L končni zakonski rok zapadlosti tranše.

2. Za namene odstavka 1 se za določitev zapadlosti tranše (M_T) v vseh primerih uporablja spodnja meja, ki znaša eno leto, in zgornja meja, ki znaša pet let.

3. Kadar institucija lahko postane izpostavljena morebitnim izgubam iz naslova osnovnih izpostavljenosti na podlagi pogodbe, institucija določi zapadlost pozicije v listinjenju z upoštevanjem zapadlosti pogodbe ter najdaljše zapadlosti takšnih osnovnih izpostavljenosti. Za obnavljajoče se izpostavljenosti se uporabi najdaljša pogodbeno možna preostala zapadlost izpostavljenosti, ki bi se lahko dodala med obdobjem obnovljivosti.

4. EBA spremlja prakse na tem področju, še posebej v zvezi z uporabo točke (a) odstavka 1 tega člena, in do 31. decembra 2019 izda smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Pododdelek 3

Metode za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti

Člen 258

Pogoji za uporabo pristopa na osnovi notranjih bonitetnih ocen (SEC-IRBA)

1. Institucije uporabijo SEC-IRBA za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v zvezi s pozicijo v listinjenju, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) pozicija je krita s skupino, za katero se uporablja pristop IRB, ali mešano skupino, pod pogojem, da lahko v slednjem primeru institucija izračuna K_{IRB} v skladu z oddelkom 3 za najmanj 95 % osnovnega zneska izpostavljenosti;
 - (b) na voljo je dovolj informacij v zvezi z osnovnimi izpostavljenostmi listinjenja, da lahko institucija izračuna K_{IRB} , in
 - (c) instituciji ni bila prepovedana uporaba SEC-IRBA v zvezi z določeno pozicijo v listinjenju v skladu z odstavkom 2.
2. Pristojni organi lahko za posamezne primere prepovejo uporabo SEC-IRBA, kadar imajo listinjenja zelo zapletene ali tvegane lastnosti. Za te namene lahko kot zelo zapletene in tvegane lastnosti štejejo:
- (a) kreditna izboljšava, ki se lahko poslabša zaradi drugih razlogov razen izgub iz portfelja;
 - (b) skupine osnovnih izpostavljenosti z visoko stopnjo notranje korelacije zaradi koncentracije izpostavljenosti do posameznih sektorjev ali geografskih območij;
 - (c) posli, pri katerih je odplačilo pozicij v listinjenju močno odvisno od dejavnikov tveganja, ki se ne upoštevajo v K_{IRB} , ali
 - (d) zelo zapletena razporeditev izgub med tranšami.

Člen 259

Izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s SEC-IRBA

1. V skladu s SEC-IRBA se znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za pozicijo v listinjenju izračuna tako, da se vrednost izpostavljenosti pozicije, izračunana v skladu s členom 248, pomnoži z ustrezno utežjo tveganja, določeno na naslednji način, v vseh primerih ob upoštevanju spodnje meje 15 %:

$$RW = 1250 \%$$

ko je $D \leq K_{IRB}$

$$RW = 12,5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})}$$

ko je $A \geq K_{IRB}$

$$RW = \left[\left(\frac{K_{IRB} - A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \right] + \left[\left(\frac{D - K_{IRB}}{D - A} \right) \cdot 12,5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})} \right] \quad \text{ko } A < K_{IRB} < D$$

pri čemer je:

K_{IRB} kapitalska zahteva za skupino osnovnih izpostavljenosti, kakor je opredeljeno v členu 255

D točka izločitve, kakor je določeno v skladu s členom 256

A točka vključitve, kakor je določeno v skladu s členom 256

$$K_{SSFA(K_{IRB})} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u - l)}$$

pri čemer je:

$$a = - (1/(p * K_{IRB}))$$

$$u = D - K_{IRB}$$

$$l = \max (A - K_{IRB}; 0)$$

pri čemer je:

$$p = \max [0,3; (A + B*(1/N) + C*K_{IRB} + D*LGD + E*M_T)]$$

pri čemer je:

N dejansko število izpostavljenosti v skupini osnovnih izpostavljenosti, izračunano v skladu z odstavkom 4;

LGD z izpostavljenostjo tehtano povprečje izgube ob neplačilu za skupino osnovnih izpostavljenosti, izračunano v skladu z odstavkom 5;

M_T zapadlost tranše, kakor je določeno v skladu s členom 257.

Parametri A, B, C, D in E se določijo v skladu z naslednjo razpredelnico:

		A	B	C	D	E
Podjetja	Nadrejene, posamično ($N \geq 25$)	0	3,56	-1,85	0,55	0,07
	Nadrejene, skupaj ($N < 25$)	0,11	2,61	-2,91	0,68	0,07
	Nenadrejene, posamično ($N \geq 25$)	0,16	2,87	-1,03	0,21	0,07
	Nenadrejene, skupaj ($N < 25$)	0,22	2,35	-2,46	0,48	0,07
Na drobno	Nadrejene	0	0	-7,48	0,71	0,24
	Nenadrejene	0	0	-5,78	0,55	0,27

2. Če osnovna skupina, za katero se uporablja pristop IRB, vsebuje izpostavljenosti na drobno in do podjetij, se skupina razdeli na podskupino izpostavljenosti na drobno in na podskupino izpostavljenosti do podjetij, pri čemer se za vsako podskupino oceni ločen parameter p (in ustrezni vhodni parametri N , K_{IRB} in LGD). Nato se tehtano povprečje parametra p za posel izračuna na podlagi parametrov p vsake podskupine in nominalne velikosti izpostavljenosti v vsaki podskupini.

3. Kadar institucija uporabi SEC-IRBA za mešano skupino, se izračun parametra p opravi le na podlagi osnovnih izpostavljenosti, za katere se uporablja pristop IRB. Osnovne izpostavljenosti, za katere se uporablja standardizirani pristop, se za te namene ne upoštevajo.

4. Dejansko število izpostavljenosti (N) se izračuna na naslednji način:

$$N = \frac{(\sum_i EAD_i)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

pri čemer EAD_i predstavlja vrednost izpostavljenosti, povezano z i -to izpostavljenostjo v skupini.

Več izpostavljenosti do istega dolžnika se konsolidira in obravnava kot ena izpostavljenost.

5. Z izpostavljenostjo tehtano povprečje LGD se izračuna na naslednji način:

$$\text{LGD} = \frac{\sum_i \text{LGD}_i \cdot \text{EAD}_i}{\sum_i \text{EAD}_i}$$

pri čemer LGD_i predstavlja povprečni LGD, povezan z vsemi izpostavljenostmi do i-tega dolžnika.

Kadar se kreditno tveganje in tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev v okviru listinjenja upravljata skupaj, se vhodni parameter LGD, ki se upošteva, izračuna kot tehtano povprečje LGD za kreditno tveganje in 100 % LGD za tveganje zmanjšanja vrednosti. Uteži so ločene za pristop IRB za kapitalske zahteve za kreditno tveganje oziroma tveganje zmanjšanja vrednosti. Za te namene lahko prisotnost enotnega rezervnega sklada ali presežnega zavarovanja s premoženjem, ki je na voljo za kritje izgub zaradi kreditnega tveganja ali tveganja zmanjšanja vrednosti, šteje za pokazatelja, da se ta tveganja upravljajo skupaj.

6. Kadar delež največje osnovne izpostavljenosti v skupini (C_1) ni večji od 3 %, lahko institucije uporabijo naslednjo poenostavljeno metodo za izračun N in z izpostavljenostjo tehtanih povprečij LGD:

$$N = \left(C_1 \cdot C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m-1} \right) \cdot \max\{1 - m \cdot C_1, 0\} \right)^{-1}$$

$$\text{LGD} = 0,50$$

pri čemer:

C_m označuje delež skupine, ki ustreza vsoti največjih izpostavljenosti m , in

m določi institucija.

Če je na voljo le C_1 in ta ne presega 0,03, potem lahko institucija določi LGD v višini 0,50 in N kot $1/C_1$.

7. Kadar je pozicija krita z mešano skupino in je institucija sposobna izračunati K_{IRB} za vsaj 95 % zneskov osnovnih izpostavljenosti v skladu s točko (a) člena 258(1), institucija izračuna kapitalsko zahtevo za skupino osnovnih izpostavljenosti kot:

$$d \cdot K_{\text{IRB}} + (1 - d) \cdot K_{\text{SA}},$$

pri čemer:

je delež zneska izpostavljenosti osnovnih izpostavljenosti, za katere lahko institucija izračuna K_{IRB} za znesek izpostavljenosti vseh osnovnih izpostavljenosti.

8. Kadar ima institucija pozicijo v listinjenju v obliki izvedenega finančnega instrumenta za zavarovanje tržnih tveganj, vključno z obrestnim ali valutnim tveganjem, lahko institucija temu izvedenemu finančnemu instrumentu dodeli povzeto utež tveganja, ki je enaka uteži tveganja referenčne pozicije, izračunani v skladu s tem členom.

Za namene prvega pododstavka je referenčna pozicija tista pozicija, ki je v vseh pogledih uvrščena pari passu izvedenemu finančnemu instrumentu ali, če takšna pari passu uvrščena pozicija ne obstaja, pozicija, ki je neposredno podrejena izvedenemu finančnemu instrumentu.

Člen 260

Obravnavanje listinjenj STS v skladu s SEC-IRBA

V okviru SEC-IRBA se utež tveganja za pozicijo v listinjenju STS izračuna v skladu s členom 259, ob upoštevanju naslednjih sprememb:

spodnja meja uteži tveganja za nadrejene pozicije v listinjenju = 10 %

$$p = \max [0,3; 0,5 \cdot (A + B \cdot (1/N) + C \cdot K_{\text{IRB}} + D \cdot \text{LGD} + E \cdot M_T)]$$

Člen 261

Izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s standardiziranim pristopom (SEC-SA)

1. V skladu s SEC-SA se znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za pozicijo v listinjenju izračuna tako, da se vrednost izpostavljenosti pozicije, izračunana v skladu s členom 248, pomnoži z ustrežno utežjo tveganja, določeno na naslednji način, v vseh primerih ob upoštevanju spodnje meje 15 %:

$$\begin{aligned}
 RW &= 1\,250\% && \text{ko je } D \leq K_A \\
 RW &= 12,5 \cdot K_{SSFA(K_A)} && \text{ko je } A \geq K_A \\
 RW &= \left[\left(\frac{K_A - A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \right] + \left[\left(\frac{D - K_A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \cdot K_{SSFA(K_A)} \right] && \text{ko } A < K_A < D
 \end{aligned}$$

pri čemer je:

D točka izločitve, kakor je določeno v skladu s členom 256;

A točka vključitve, kakor je določeno v skladu s členom 256;

K_A parameter, izračunan v skladu z odstavkom 2;

$$K_{SSFA(K_A)} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u-l)}$$

pri čemer je:

$$a = - (1/(p \cdot K_A))$$

$$u = D - K_A$$

$$l = \max (A - K_A; 0)$$

$p = 1$ za izpostavljenost v listinjenju, ki ni izpostavljenost v relistinjenju

2. Za namene odstavka 1 se K_A izračuna na naslednji način:

$$K_A = (1 - W) \cdot K_{SA} + W \cdot 0,5$$

pri čemer je:

K_{SA} kapitalska zahteva za osnovno skupino, kakor je opredeljeno v členu 255;

W = razmerje med:

(a) vsoto nominalnega zneska neplačanih osnovnih izpostavljenosti in

(b) vsoto nominalnega zneska vseh osnovnih izpostavljenosti.

Za te namene neplačana izpostavljenost pomeni osnovno izpostavljenost, za katero velja kar koli od naslednjega: (i) zamuda pri plačilu je 90 dni ali več; (ii) je v stečajnem postopku ali postopku zaradi insolventnosti; (iii) je predmet izvršbe ali podobnega postopka ali (iv) je neplačana v skladu z dokumentacijo o listinjenju.

Kadar institucija ne pozna statusa nerednosti plačil za 5 % ali manj osnovnih izpostavljenosti v skupini, institucija lahko uporabi SEC-SA, ob upoštevanju naslednje prilagoditve pri izračunu K_A :

$$K_A = \left(\frac{EAD_{\text{Podskupina 1 kadar } W \text{ znan}}}{EAD \text{ Skupno}} \times K_A^{\text{Podskupina 1 kadar } W \text{ znan}} \right) + \frac{EAD_{\text{Podskupina 2 kadar } W \text{ znan}}}{EAD \text{ Skupno}}$$

Kadar institucija ne pozna statusa nerednosti plačil za več kot 5 % osnovnih izpostavljenosti v skupini, mora za pozicijo v listinjenju uporabiti utež tveganja v višini 1 250 %.

3. Kadar ima institucija pozicijo v listinjenju v obliki izvedenega finančnega instrumenta za zavarovanje tržnih tveganj, vključno z obrestnim ali valutnim tveganjem, lahko institucija temu izvedenemu finančnemu instrumentu dodeli povzeto utež tveganja, ki je enaka uteži tveganja referenčne pozicije, izračunani v skladu s tem členom.

Za namene tega odstavka je referenčna pozicija tista pozicija, ki je v vseh pogledih uvrščena pari passu izvedenemu finančnemu instrumentu ali, če takšna pari passu uvrščena pozicija ne obstaja, pozicija, ki je neposredno podrejena izvedenemu finančnemu instrumentu.

Člen 262

Obravnava listinjenj STS v skladu s SEC-SA

V okviru SEC-SA se utež tveganja za pozicijo v listinjenju STS izračuna v skladu s členom 261, ob upoštevanju naslednjih sprememb:

spodnja meja uteži tveganja za nadrejene pozicije v listinjenju = 10 %

$p = 0,5$

Člen 263

Izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s pristopom za listinjenje na osnovi zunanjih bonitetnih ocen (SEC-ERBA)

1. V skladu s SEC-ERBA se znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za pozicijo v listinjenju izračuna tako, da se vrednost izpostavljenosti pozicije, izračunana v skladu s členom 248, pomnoži z ustrezno utežjo tveganja v skladu s tem členom.

2. Za izpostavljenosti s kratkoročnimi bonitetnimi ocenami ali če se lahko bonitetna ocena, ki temelji na kratkoročni bonitetni oceni, povzame v skladu z odstavkom 7, se uporabljajo naslednje uteži tveganja:

Razpredelnica 1

Stopnja kreditne kakovosti	1	2	3	Vse druge bonitetne ocene
Utež tveganja	15 %	50 %	100 %	1 250 %

3. Za izpostavljenosti z dolgoročnimi bonitetnimi ocenami ali če se lahko bonitetna ocena, ki temelji na dolgoročni bonitetni oceni, povzame v skladu z odstavkom 7 tega člena, se uporabljajo uteži tveganja iz razpredelnice 2, ustrezno prilagojene za zapadlost tranše (M_T) v skladu s členom 257 in odstavkom 4 tega člena ter za velikost tranše v primeru nenadrejenih tranš v skladu z odstavkom 5 tega člena:

Razpredelnica 2

Stopnja kreditne kakovosti	Nadrejena tranša		Nenadrejena (majhna) tranša	
	Zapadlost tranše (M_T)		Zapadlost tranše (M_T)	
	1 leto	5 let	1 leto	5 let
1	15 %	20 %	15 %	70 %
2	15 %	30 %	15 %	90 %
3	25 %	40 %	30 %	120 %
4	30 %	45 %	40 %	140 %
5	40 %	50 %	60 %	160 %
6	50 %	65 %	80 %	180 %
7	60 %	70 %	120 %	210 %
8	75 %	90 %	170 %	260 %
9	90 %	105 %	220 %	310 %
10	120 %	140 %	330 %	420 %
11	140 %	160 %	470 %	580 %

Stopnja kreditne kakovosti	Nadrejena tranša		Nenadrejena (majhna) tranša	
	Zapadlost tranše (M_T)		Zapadlost tranše (M_T)	
	1 leto	5 let	1 leto	5 let
12	160 %	180 %	620 %	760 %
13	200 %	225 %	750 %	860 %
14	250 %	280 %	900 %	950 %
15	310 %	340 %	1 050 %	1 050 %
16	380 %	420 %	1 130 %	1 130 %
17	460 %	505 %	1 250 %	1 250 %
Vse druge	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

4. Za določitev uteži tveganja za tranše z zapadlostjo od 1 do 5 let institucije uporabijo linearno interpolacijo med utežmi tveganja, ki se uporabljajo za zapadlosti enega leta oziroma petih let v skladu z razpredelnico 2.

5. Da se upošteva velikost tranše, institucije izračunajo utež tveganja za nenadrejene tranše na naslednji način:

$$RW = [RW \text{ po prilagoditvi za zapadlost v skladu z odstavkom 4}] \cdot [1 - \min(T; 50\%)]$$

pri čemer je:

T = velikost tranše, merjena kot D – A

pri čemer je:

D točka izločitve, kakor je določeno v skladu s členom 256

A točka vključitve, kakor je določeno v skladu s členom 256

6. Za uteži tveganja za nenadrejene tranše na podlagi odstavkov 3, 4 in 5 se uporablja spodnja meja 15 %. Poleg tega takšne uteži tveganja niso nižje od uteži tveganja, ki ustreza hipotetični nadrejeni tranši istega listinjenja z enako bonitetno oceno in zapadlostjo.

7. Za namene uporabe povzetih bonitetnih ocen dodelijo institucije neocenjeni poziciji povzeto bonitetno oceno, ki je enakovredna bonitetni oceni ocenjene referenčne pozicije, ki izpolnjuje vse naslednje pogoje:

- referenčna pozicija je v vseh pogledih uvrščena *pari passu* neocenjeni poziciji v listinjenju ali, če *pari passu* uvrščena pozicija ne obstaja, je referenčna pozicija neposredno podrejena neocenjeni poziciji;
- za referenčno pozicijo ne obstajajo nobena jamstva tretjih oseb ali druge kreditne izboljšave, ki niso na voljo za neocenjeno pozicijo;
- zapadlost referenčne pozicije je enaka ali daljša kot zapadlost zadevne neocenjene pozicije;
- vse povzete bonitetne ocene se redno posodablajo, tako da odražajo vse morebitne spremembe bonitetne ocene referenčne pozicije.

8. Kadar ima institucija pozicijo v listinjenju v obliki izvedenega finančnega instrumenta za zavarovanje tržnih tveganj, vključno z obrestnim ali valutnim tveganjem, lahko institucija temu izvedenemu finančnemu instrumentu dodeli povzeto utež tveganja, ki je enaka uteži tveganja referenčne pozicije, izračunani v skladu s tem členom.

Za namene prvega pododstavka je referenčna pozicija tista pozicija, ki je v vseh pogledih uvrščena *pari passu* izvedenemu finančnemu instrumentu ali, če takšna *pari passu* uvrščena pozicija ne obstaja, pozicija, ki je neposredno podrejena izvedenemu finančnemu instrumentu.

Člen 264

Obravnava listinjenj STS v skladu s SEC-ERBA

1. V okviru SEC-ERBA se utež tveganja za pozicijo v listinjenju STS izračuna v skladu s členom 263, ob upoštevanju sprememb, določenih v tem členu.

2. Za izpostavljenosti s kratkoročnimi bonitetnimi ocenami ali če se lahko bonitetna ocena, ki temelji na kratkoročni bonitetni oceni, povzame v skladu s členom 263(7), se uporabljajo naslednje uteži tveganja:

Razpredelnica 3

Stopnja kreditne kakovosti	1	2	3	Vse druge bonitetne ocene
Utež tveganja	10 %	30 %	60 %	1 250 %

3. Za izpostavljenosti z dolgoročnimi bonitetnimi ocenami ali če se lahko bonitetna ocena, ki temelji na dolgoročni bonitetni oceni, povzame v skladu s členom 263(7), se uteži tveganja določijo v skladu z razpredelnico 4, pri čemer se prilagodijo za zapadlost tranše (M_T) v skladu s členom 257 in členom 263(4) ter za velikost tranše v primeru nenadrejenih tranš v skladu s členom 263(5):

Razpredelnica 4

Stopnja kreditne kakovosti	Nadrejena tranša		Nenadrejena (majhna) tranša	
	Zapadlost tranše (M_T)		Zapadlost tranše (M_T)	
	1 leto	5 let	1 leto	5 let
1	10 %	10 %	15 %	40 %
2	10 %	15 %	15 %	55 %
3	15 %	20 %	15 %	70 %
4	15 %	25 %	25 %	80 %
5	20 %	30 %	35 %	95 %
6	30 %	40 %	60 %	135 %
7	35 %	40 %	95 %	170 %
8	45 %	55 %	150 %	225 %
9	55 %	65 %	180 %	255 %
10	70 %	85 %	270 %	345 %
11	120 %	135 %	405 %	500 %
12	135 %	155 %	535 %	655 %
13	170 %	195 %	645 %	740 %
14	225 %	250 %	810 %	855 %
15	280 %	305 %	945 %	945 %
16	340 %	380 %	1 015 %	1 015 %
17	415 %	455 %	1 250 %	1 250 %
Vse druge	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

Člen 265

Področje uporabe in operativne zahteve za pristop notranjega ocenjevanja

1. Institucije lahko izračunajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za neocenjene pozicije v programih ABCP ali poslih ABCP v skladu s pristopom notranjega ocenjevanja v skladu s členom 266, kadar so izpolnjeni pogoji iz odstavka 2 tega člena.

Kadar je institucija dobila dovoljenje, da uporabi pristop notranjega ocenjevanja v skladu z odstavkom 2 tega člena in posebna pozicija v okviru programa ABCP ali posla ABCP spada na področje uporabe, ki ga pokriva to dovoljenje, institucija uporabi ta pristop za izračun zneska tveganju prilagojenih izpostavljenosti te pozicije.

2. Pristojni organi institucijam izdajo dovoljenje za uporabo pristopa notranjega ocenjevanja v okviru jasno opredeljenega področja uporabe, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) vse pozicije v komercialnem zapisu, izdanem v programu ABCP, so ocenjene pozicije;
- (b) notranja ocena kreditne kakovosti pozicije odraža javno dostopno metodologijo ocenjevanja ene ali več ECAI za ocenjevanje pozicij v listinjenju, kritih z isto vrsto izpostavljenosti kot so bile listinjene;
- (c) komercialni zapis, izdan v programu ABCP, je večinoma izdan tretjim investitorjem;
- (d) postopek notranjega ocenjevanja v instituciji je konzervativen vsaj toliko, kot so konzervativne javno dostopne ocene tistih ECAI, ki so podale zunanjo bonitetno oceno za komercialni zapis, izdan v programu ABCP, zlasti kar zadeva stresne dejavnike in druge ustrezne kvantitativne elemente;
- (e) metodologija institucije za notranje ocenjevanje upošteva vse ustrezne javno dostopne metodologije ocenjevanja ECAI, ki ocenjujejo komercialni zapis v programu ABCP, in vključuje razrede bonitetnih ocen, ki ustrezajo bonitetnim ocenam ECAI. Institucija v svojih notranjih evidencah dokumentira poročilo s pojasnili, ki opisuje, kako so bile zahteve iz te točke izpolnjene, pri čemer to obrazložitev redno posodablja;
- (f) institucija uporablja metodologijo notranjega ocenjevanja za namene notranjega upravljanja tveganja, vključno pri svojih postopkih odločanja, upravljanja informacij in razporejanja notranjega kapitala;
- (g) notranji ali zunanji revizorji, ECAI, ali služba institucije za notranje kreditno pregledovanje ali upravljanje tveganj opravljajo redne preglede postopka notranjega ocenjevanja in kakovosti notranjih ocen kreditne kakovosti izpostavljenosti institucije do programa ABCP ali posla ABCP;
- (h) institucija spremlja uspešnost svojih notranjih bonitetnih ocen, da ovrednoti učinkovitost svoje metodologije notranjega ocenjevanja, ki jo po potrebi prilagodi, če uspešnost izpostavljenosti redno odstopa od uspešnosti, ki jo opredeljujejo notranje bonitetne ocene;
- (i) program ABCP vključuje standarde za izdajo komercialnih zapisov in upravljanje obveznosti v obliki smernic za upravitelja programa vsaj v zvezi z naslednjim:
 - (i) merili primernosti sredstev, ob upoštevanju točke (j);
 - (ii) vrstami in denarno vrednostjo izpostavljenosti iz naslova zagotovitve okvirnih likvidnostnih kreditov in kreditnih izboljšav;
 - (iii) porazdelitvijo izgub med pozicijami v listinjenju v programu ABCP ali poslu ABCP;
 - (iv) pravno in ekonomsko izločitvijo sredstev, prenesenih s subjekta, ki prodaja sredstva;
- (j) merila primernosti sredstev v programu ABCP določajo vsaj naslednje:
 - (i) izključitev nakupa sredstev, ki so dalj časa zapadla ali neplačana;
 - (ii) omejitev presežne koncentracije do posameznega dolžnika ali geografskega območja; in
 - (iii) omejitev ročnosti sredstev, ki se jih kupuje;
- (k) opravi se analiza kreditnega tveganja in poslovnega profila prodajalca sredstev, ki vključuje vsaj oceno prodajalčevih:
 - (i) pretekle in pričakovane prihodnje finančne uspešnosti;

- (ii) trenutnega tržnega položaja in pričakovane prihodnje konkurenčnosti;
 - (iii) stopnje finančnega vzvoda, denarnega toka, pokritosti obresti in bonitetne ocene dolga; in
 - (iv) standardov za izdajo komercialnih zapisov, sposobnosti servisiranja in procesov izterjave;
- (l) program ABCP ima politike in procese izterjave, ki upoštevajo operativno sposobnost in kreditno kakovost serviserja ter vsebuje lastnosti, ki zmanjšujejo tveganja v zvezi z uspešnostjo prodajalca in serviserja. Za namene te točke se lahko tveganja v zvezi z uspešnostjo zmanjšujejo s sprožilci, zasnovanimi na trenutni kreditni kakovosti prodajalca ali serviserja, ki preprečujejo združevanje denarnih sredstev v primeru neplačila s strani prodajalca ali serviserja;
 - (m) skupna ocena izgube skupine sredstev, ki se lahko kupijo v skladu s programom ABCP, upošteva vse vire možnega tveganja, kot sta kreditno tveganje in tveganje zmanjšanja vrednosti;
 - (n) kadar je obseg kreditne izboljšave, ki jo zagotovi prodajalec, zasnovan le na izgubah iz naslova kredita in je tveganje zmanjšanja vrednosti za določeno skupino sredstev pomembno, program ABCP vsebuje ločeno rezervo za tveganje zmanjšanja vrednosti;
 - (o) obseg zahtevane stopnje izboljšave v okviru programa ABCP se izračuna ob upoštevanju večletnih preteklih informacij, ki vključujejo izgube, neredna plačila, zmanjšanja vrednosti in stopnjo realizacije denarnih terjatev;
 - (p) program ABCP vsebuje strukturne lastnosti pri nakupu izpostavljenosti, da se zmanjša morebitno kreditno poslabšanje osnovnega portfelja. Take lastnosti lahko vključujejo likvidacijske sprožilce za posamezno skupino izpostavljenosti;
 - (q) institucija oceni značilnosti skupine osnovnih sredstev, kot je njena tehtana povprečna kreditna ocena, ter opredeli morebitne koncentracije do posameznega dolžnika ali geografskega območja in razdrobljenost skupine sredstev.

3. Kadar pregled, določen v točki (g) odstavka 2, opravljajo službe institucije za notranjo revizijo, kreditno pregledovanje ali upravljanje tveganja, so te službe neodvisne od notranjih služb institucije za poslovne odnose in odnose s strankami programa ABCP.

4. Institucije, ki so dobile dovoljenje za uporabo pristopa notranjega ocenjevanja, se ne vrnejo k uporabi drugih metod za pozicije, ki spadajo na področje uporabe pristopa notranjega ocenjevanja, razen če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

- (a) institucija je po mnenju pristojnega organa dokazala, da za to obstajajo utemeljeni razlogi;
- (b) institucija je dobila predhodno dovoljenje pristojnega organa.

Člen 266

Izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s pristopom notranjega ocenjevanja

1. V skladu s pristopom notranjega ocenjevanja institucija dodeli neocenjeno pozicijo v programu ABCP ali poslu ABCP enemu od bonitetnih razredov, določenih v točki (e) člena 265(2), na podlagi njene notranje ocene. Poziciji se dodeli izvedena bonitetna ocena, ki je enaka bonitetnim ocenam, ki ustrezajo navedenemu bonitetnemu razredu, kakor je določeno v točki (e) člena 265(2).

2. Bonitetna ocena, izvedena v skladu z odstavkom 1, je v času, ko je bila prvič dodeljena, vsaj na ravni naložbenega razreda ali boljša in se obravnava kot primerna bonitetna ocena ECAI za namene izračuna zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s členom 263 ali členom 264, kakor je ustrezno.

Pododdelek 4

Zgornje meje za pozicije v listinjenju

Člen 267

Najvišja utež tveganja za nadrejene pozicije v listinjenju: pristop vpogleda

1. Institucija, ki v vsakem trenutku pozna sestavo osnovnih izpostavljenosti, lahko nadrejene pozicije v listinjenju dodeli najvišjo utež tveganja, ki je enaka z izpostavljenostjo tehtanemu povprečju uteži tveganja, ki bi se uporabile za osnovne izpostavljenosti, kot da osnovne izpostavljenosti ne bi bile listinjene.

2. V primeru skupin osnovnih izpostavljenosti, kadar institucija uporablja izključno standardizirani pristop ali pristop IRB, je najvišja utež tveganja za nadrejene pozicije v listinjenju enaka z izpostavljenostjo tehtanemu povprečju uteži tveganja, ki bi se uporabile za osnovne izpostavljenosti v skladu s poglavjem 2 ali 3, kot da te ne bi bile listinjene.

V primeru mešanih skupin se najvišja utež tveganja izračuna na naslednji način:

(a) kadar institucija uporablja SEC-IRBA, se delu osnovne skupine, za katerega se uporablja standardizirani pristop, dodeli ustrezna utež tveganja standardiziranega pristopa, delu osnovne skupine, za katerega se uporablja pristop IRB, pa ustrezna utež tveganja pristopa IRB;

(b) kadar institucija uporablja SEC-SA ali SEC-ERBA, je najvišja utež tveganja za nadrejene pozicije v listinjenju enaka tehtanemu povprečju uteži tveganja za osnovne izpostavljenosti v skladu s standardiziranim pristopom.

3. Za namene tega člena vključuje utež tveganja, ki bi se uporabljala pri pristopu IRB v skladu s poglavjem 3, razmerje med:

(a) pričakovanimi izgubami, pomnoženimi z 12,5, in

(b) vrednostjo izpostavljenosti osnovnih izpostavljenosti.

4. Kadar je rezultat izračuna najvišje uteži tveganja v skladu z odstavkom 1 manjša utež tveganja od spodnjih mej za uteži tveganja iz členov 259 do 264, kakor je ustrezno, se ta uporabi namesto njih.

Člen 268

Najvišje kapitalske zahteve

1. Institucija v vlogi originatorja ali sponzorja ali druga institucija, ki uporablja SEC-IRBA, ali institucija v vlogi originatorja ali sponzorja, ki uporablja SEC-SA ali pristop SEC-ERBA, lahko uporabi najvišjo kapitalsko zahtevo za pozicijo v listinjenju v njeni posesti, ki je enaka kapitalskim zahtevam, ki bi se izračunale v skladu s poglavjem 2 ali 3 v zvezi z osnovnimi izpostavljenostmi, če ne bi bile listinjene. Za namene tega člena vključuje kapitalska zahteva pristopa IRB znesek pričakovanih izgub, povezanih s temi izpostavljenostmi, izračunan v skladu s poglavjem 3, in znesek nepričakovanih izgub.

2. V primeru mešanih skupin se najvišja kapitalska zahteva določi z izračunom z izpostavljenostjo tehtanega povprečja kapitalskih zahtev za dela osnovnih izpostavljenosti, za katera se uporabljata pristop IRB in standardizirani pristop, v skladu z odstavkom 1.

3. Najvišja kapitalska zahteva je rezultat zmnožka zneska, izračunanega v skladu z odstavkoma 1 ali 2, in največjega dela udeležbe, ki ga ima institucija v zadevnih tranšah (V), izraženega kot odstotek in izračunanega na naslednji način:

(a) za institucijo, ki ima eno ali več pozicij v listinjenju v eni tranši, je V enak razmerju med nominalnim zneskom pozicij v listinjenju, ki jih ima institucija v zadevni tranši, in nominalnim zneskom tranše;

(b) za institucijo, ki ima pozicije v listinjenju v različnih tranšah, je V enak največjemu delu udeležbe v vseh tranšah. Za te namene se del udeležbe za vsako od različnih tranš izračuna, kakor je določeno v točki (a).

4. Pri izračunu najvišje kapitalske zahteve za pozicije v listinjenju v skladu s tem členom se celotni znesek morebitnega dobička od prodaje in kuponov za obresti, ki izboljšujejo kreditno kakovost, ki izvirajo iz posla listinjenja, odbije od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala v skladu s točko (k) člena 36(1).

Pododdelek 5

Druge določbe

Člen 269

Relistinjenje

1. Za pozicijo v relistinjenju institucije uporabijo SEC-SA v skladu s členom 261, in sicer z naslednjimi spremembami:

(a) $W = 0$ za vsako izpostavljenost do tranše listinjenja v skupini osnovnih izpostavljenosti;

- (b) $p = 1,5$;
- (c) za dobljeno utež tveganja se uporablja spodnja meja uteži tveganja 100 %.
2. K_{SA} za osnovne izpostavljenosti v listinjenju se izračuna v skladu s pododdelkom 2.
3. Najvišje kapitalske zahteve, določene v pododdelku 4, se ne uporabljajo za pozicije v relistinjenju.
4. Kadar je skupina osnovnih izpostavljenosti sestavljena iz mešanice tranš listinjenja in drugih vrst sredstev, se parameter K_A določi kot z nominalno izpostavljenostjo tehtano povprečje K_A , izračunano za vsako podskupino izpostavljenosti posebej.

Člen 270

Nadrejene pozicije v listinjenjih MSP

Institucija v vlogi originatorja lahko izračuna zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v zvezi s pozicijo v listinjenju v skladu s členi 260, 262 ali 264, kakor je ustrezno, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) listinjenje izpolnjuje zahteve za listinjenje STS, določene v poglavju 4 Uredbe (EU) 2017/2402, kakor je ustrezno, razen zahtev iz člena 20(1) do (6) navedene uredbe;
- (b) pozicija šteje za nadrejeno pozicijo v listinjenju;
- (c) listinjenje je krito s skupino izpostavljenosti do podjetij, pod pogojem, da ob izdaji listinjenja ali v primeru obnavljajočih se listinjenj, ko se pri listinjenju doda izpostavljenost, vsaj 70 % teh podjetij v smislu portfelja šteje za MSP v smislu člena 501;
- (d) kreditno tveganje, povezano s pozicijami, ki jih ne zadrži institucija v vlogi originatorja, se prenese z jamstvom ali posrednim jamstvom, ki izpolnjuje zahteve za osebno kreditno zavarovanje iz poglavja 4 za standardizirani pristop h kreditnemu tveganju;
- (e) tretja oseba, na katero je preneseno kreditno tveganje, je ena ali več od naslednjih:
- (i) centralna raven države ali centralna banka države članice, multilateralna razvojna banka, mednarodna organizacija ali promocijski subjekt, pod pogojem, da izpostavljenosti do dajalca jamstva ali posrednega jamstva izpolnjujejo pogoje za utež tveganja 0 % v skladu s poglavjem 2;
- (ii) institucionalni investitor, kot je opredeljen v točki (12) člena 2 Uredbe (EU) 2017/2402, pod pogojem, da je jamstvo ali posredno jamstvo v celoti zavarovano z bančnimi vlogami pri institucijah v vlogi originatorjev.

Člen 270a

Dodatna utež tveganja

1. Kadar institucija s katerega koli pomembnega vidika ne izpolnjuje zahtev iz poglavja 2 Uredbe (EU) 2017/2402 zaradi lastne malomarnosti ali opustitve, ji pristojni organi odredijo sorazmerno dodatno utež tveganja, ki znaša najmanj 250 % uteži tveganja z zgornjo mejo 1 250 %, ki se uporablja za zadevne pozicije v listinjenju na način, določen v členu 247(6) oziroma členu 337(3) te uredbe. Dodatna utež tveganja se postopno povečuje z vsako naslednjo kršitvijo določb glede skrbnega pregleda in upravljanja tveganj. Pristojni organi upoštevajo izjeme za določena listinjenja iz člena 6(5) Uredbe (EU) 2017/2402 tako, da zmanjšajo utež tveganja, ki bi jo sicer odredili v skladu s tem členom, v zvezi z listinjenjem, za katerega se uporablja člen 6(5) Uredbe (EU) 2017/2402.

2. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov za okrepitev zbliževanja nadzorniških praks v zvezi z izvajanjem odstavka 1, vključno z ukrepi, ki se sprejmejo v primeru kršitve obveznosti glede skrbnega pregleda in upravljanja tveganj. EBA navedene osnutke izvedbenih tehničnih standardov predloži Komisiji do 1. januarja 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Oddelek 4

Zunanje bonitetne ocene

Člen 270b

Uporaba bonitetnih ocen ECAI

Institucije lahko za določanje uteži tveganja za pozicijo v listinjenju v skladu s tem poglavjem uporabijo bonitetne ocene le, kadar je bonitetno oceno izdala ali potrdila ECAI v skladu z Uredbo (ES) št. 1060/2009.

Člen 270c

Zahteve, ki jih morajo izpolniti bonitetne ocene ECAI

Za namene izračuna zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu z oddelkom 3 lahko institucije uporabijo bonitetno oceno ECAI le, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) med vrstami plačil, ki se odražajo v bonitetni oceni, in vrstami plačil, do katerih je institucija upravičena v skladu s pogodbo, iz katere izhaja zadevna pozicija v listinjenju, ni nobene neskladnosti;
- (b) ECAI objavi bonitetne ocene ter analizo izgub in denarnih tokov, občutljivost ocen na spremembe v osnovnih predpostavkah glede ocen, vključno z uspešnostjo osnovnih izpostavljenosti, pa tudi postopke, metodologije, predpostavke in ključne elemente, na katerih temeljijo bonitetne ocene, v skladu z Uredbo (ES) št. 1060/2009. Za namene te točke se šteje, da so informacije javno dostopne, kadar so objavljene v dostopni obliki. Informacije, ki so dostopne le omejenemu številu subjektov, ne štejejo kot javno dostopne;
- (c) bonitetne ocene so vključene v matriko prehodov ECAI;
- (d) bonitetne ocene niti v celoti niti delno ne temeljijo na osebni podpori, ki jo zagotavlja sama institucija. Kadar pozicija v celoti ali delno temelji na osebni podpori, institucija to pozicijo za namene izračuna zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu z oddelkom 3 obravnava, kot da je neocenjena;
- (e) ECAI je zavezana k objavi obrazložitvev o tem, kako uspešnost osnovnih izpostavljenosti vpliva na bonitetno oceno.

Člen 270d

Uporaba bonitetnih ocen

1. Institucija se lahko odloči, da imenuje eno ali več ECAI, katerih bonitetne ocene se v skladu s tem poglavjem uporabljajo za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti (v nadaljnjem besedilu: imenovana ECAI).

2. Institucija uporablja bonitetne ocene svojih pozicij v listinjenju dosledno in neselektivno, za te namene pa mora izpolnjevati naslednje zahteve:

- (a) institucija za svoje pozicije v nekaterih tranšah ne uporabi bonitetnih ocen ene ECAI, za svoje pozicije v drugih tranšah v okviru istega listinjenja, ki jih je ali jih ni ocenila prva ECAI, pa bonitetnih ocen druge ECAI;
- (b) kadar ima pozicija dve bonitetni oceni imenovanih ECAI, institucija uporabi manj ugodno bonitetno oceno;
- (c) kadar ima pozicija tri ali več bonitetnih ocen imenovanih ECAI, se uporabita dve najugodnejši bonitetni oceni. Kadar sta dve najugodnejši bonitetni oceni različni, se uporabi manj ugodna bonitetna ocena;
- (d) institucija na lastno pobudo ne zaprosi za umik manj ugodnih bonitetnih ocen.

3. Kadar se za osnovne izpostavljenosti listinjenja v celoti ali delno uporablja primerno kreditno zavarovanje v skladu s poglavjem 4 in se je učinek takšnega zavarovanja upošteval v bonitetni oceni pozicije v listinjenju s strani imenovane ECAI, institucija uporabi utež tveganja, povezano s to bonitetno oceno. Kadar kreditno zavarovanje iz tega odstavka ni primerno v skladu s poglavjem 4, se bonitetna ocena ne prizna, pozicija v listinjenju pa šteje za neocenjeno.

4. Kadar se za pozicijo v listinjenju uporablja primerno kreditno zavarovanje v skladu s poglavjem 4 in se je učinek takšnega zavarovanja upošteval v bonitetni oceni imenovane ECAI, institucija pozicijo v listinjenju obravnava, kot da je neocenjena, in izračuna zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s poglavjem 4.

Člen 270e

Vzporejanje listinjenj

EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov za objektivno in dosledno vzporejanje stopenj kreditne kakovosti iz tega poglavja glede na zadevne bonitetne ocene vseh ECAI. Za namene tega člena EBA zlasti:

- (a) razlikuje med relativnimi stopnjami tveganja, ki jih odraža posamezna bonitetna ocena;
- (b) upošteva kvantitativne dejavnike, kot so stopnje neplačil ali izgub, ter preteklo kakovost bonitetnih ocen vsake ECAI pri različnih kategorijah sredstev;
- (c) upošteva kvalitativne dejavnike, kot je razpon poslov, ki jih oceni ECAI, ter metodologijo in pomen njenih bonitetnih ocen, zlasti v zvezi s tem, ali takšne ocene upoštevajo pričakovano izgubo ali prvo izgubo v eurih, ter pravočasno plačilo obresti ali plačilo obresti ob zapadlosti;
- (d) si prizadeva zagotoviti, da za pozicije v listinjenju, za katere se na podlagi bonitetnih ocen ECAI uporabi enaka utež tveganja, veljajo enakovredne stopnje kreditnega tveganja.

EBA navedene osnutke izvedbenih tehničnih standardov predloži Komisiji do 1. julija 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.;

(10) člen 337 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 337

Kapitalska zahteva za instrumente v listinjenju

1. Za instrumente v trgovalni knjigi, ki so pozicije v listinjenju, institucija neto pozicije, kot so izračunane v skladu s členom 327(1), tehta z 8 % uteži tveganja, ki bi jo institucija uporabila za pozicije v svoji netrgovalni knjigi v skladu z oddelkom 3 poglavja 5 naslova II.

2. Pri določanju uteži tveganja za namene odstavka 1 se lahko ocene PD in LGD določijo na podlagi ocen, ki so izvedene z notranjim modelom za presežno tveganje neplačila in migracije (v nadaljnjem besedilu: model IRC) institucije, ki ji je bilo izdano dovoljenje za uporabo notranjega modela za posebno tveganje dolžniških instrumentov. Slednja alternativa se lahko uporabi izključno na podlagi dovoljenja pristojnih organov, ki se izda, če zadevne ocene izpolnjujejo kvantitativne zahteve za pristop IRB, določene v poglavju 3 naslova II.

V skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 EBA izda smernice o uporabi ocen PD in LGD kot vhodnih podatkov, kadar zadevne ocene temeljijo na modelu IRC.

3. Za pozicije v listinjenju, ki so predmet dodatne uteži tveganja v skladu s členom 247(6), se uporabi 8 % celotne uteži tveganja.

4. Institucija za izračun kapitalske zahteve za posebno tveganje sešteje svoje tehtane pozicije, ki izhajajo iz uporabe odstavkov 1, 2 in 3, ne glede na to, ali so dolge ali kratke, razen pozicij v listinjenju, za katere se uporablja člen 338(4).

5. Kadar institucija v vlogi originatorja v tradicionalnem listinjenju ne izpolnjuje pogojev za prenos pomembnega deleža kreditnega tveganja iz člena 244, institucija v vlogi originatorja v svoj izračun kapitalske zahteve vključi osnovne izpostavljenosti listinjenja, kot da te pozicije ne bi bile listinjene.

Kadar institucija v vlogi originatorja v sintetičnem listinjenju ne izpolnjuje pogojev za prenos pomembnega deleža kreditnega tveganja iz člena 245, institucija v vlogi originatorja v svoj izračun kapitalskih zahtev vključi osnovne izpostavljenosti listinjenja, kot da te pozicije ne bi bile listinjene, in zanemari učinek sintetičnega listinjenja za namene kreditnega zavarovanja.“;

(11) del 5 se črta in vsa sklicevanja na del 5 se berejo kot sklicevanja na poglavje 2 Uredbe (EU) 2017/2402;

(12) v členu 457 se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) „kapitalskih zahtevah za listinjenje iz členov 242 do 270a;“;

(13) člen 462 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 462

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 244(6) in 245(6) ter členov 456 do 460 se prenese na Komisijo za nedoločen čas od 28. junija 2013.
3. Prenos pooblastila iz členov 244(6) in 245(6) ter členov 456 do 460 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet na podlagi členov 244(6) in 245(6) ter členov 456 do 460, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku treh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Sveta obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za tri mesece.“;

(14) vstavi se naslednji člen:

„Člen 519a

Poročanje in pregled

Komisija do 1. januarja 2022 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o uporabi določb iz poglavja 5 naslova II dela 3, ob upoštevanju razvoja trgov listinjenja, vključno z makrobonitetnega in ekonomskega vidika. Po potrebi se poročilu priloži zakonodajni predlog, v poročilu pa se zlasti ocenijo naslednje točke:

- (a) učinek hierarhije metod, določenih v členu 254, in izračunov zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti pozicij v listinjenju, določenih v členih 258 do 266, na dejavnosti izdajanja in naložbene dejavnosti institucij na trgih listinjenja v Uniji;
- (b) učinki na finančno stabilnost Unije in držav članic, zlasti kar zadeva možne špekulacije na nepremičninskem trgu in večjo medsebojno povezanost finančnih institucij;

(c) s katerimi ukrepi bi zagotovo zmanjšali in preprečili vse negativne učinke listinjenja na finančno stabilnost, ne da bi obenem omejili njegov pozitivni učinek na financiranje, vključno z morebitno uvedbo zgornje meje izpostavljenosti v listinjenju, in

(d) učinki na sposobnost finančnih institucij, da zagotovijo kanal za trajnostno in stabilno financiranje realnega gospodarstva, s posebnim poudarkom na malih in srednjih podjetjih.

V poročilu se upošteva tudi regulativni razvoj v mednarodnih forumih, zlasti v zvezi z mednarodnimi standardi za listinjenje.“

Člen 2

Prehodne določbe o nepravilnih pozicijah v listinjenju

Za listinjenja, pri katerih so bili vrednostni papirji izdani pred 1. januarjem 2019, institucije do 31. decembra 2019 še naprej uporabljajo določbe iz poglavja 5 naslova II dela 3 in člen 337 Uredbe (EU) št. 575/2013 v različici, ki je veljala 31. decembra 2018.

Za namene tega člena se v primeru listinjenj, ki ne vključujejo izdaje vrednostnih papirjev, šteje, da sklic „listinjenja, pri katerih so bili vrednostni papirji izdani“ pomeni listinjenja, katerih začetne pozicije v listinjenju so bile ustvarjene.

Člen 3

Začetek veljavnosti in datum uporabe

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2019.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 12. decembra 2017

Za Evropski parlament
Predsednik
A. TAJANI

Za Svet
Predsednik
M. MAASIKAS